

Dz. U. 2024 poz. 356**OBWIESZCZENIE****MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 20 lutego 2024 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2267), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1586),
- 2) ustawą z dnia 30 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2005),
- 3) ustawą z dnia 16 stycznia 2024 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2024 (Dz. U. poz. 123)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 15 lutego 2024 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 10 i art. 13 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1586), które stanowią:

„Art. 10. W roku 2023 wójt (burmistrz, prezydent miasta), zarząd powiatu lub zarząd województwa może dokonać zmian w planie dochodów i wydatków budżetu jednostki samorządu terytorialnego związanych z uzyskaniem dodatkowych dochodów, o których mowa w art. 70s ustawy zmienianej w art. 4, z przeznaczeniem na nagrody specjalne z okazji 250. rocznicy utworzenia Komisji Edukacji Narodowej, o których mowa w art. 92a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2.”

„Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”;

- 2) art. 26 i art. 38 ustawy z dnia 30 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2005), które stanowią:

„Art. 26. 1. W 2025 r.:

- 1) przy podziale części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego, o którym mowa w art. 28 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 4, uwzględnia się liczbę uczniów lub słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe objętych branżowym szkoleniem zawodowym realizowanym przez branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, których wsparcie funkcjonowania w ramach tego konkursu trwa nie dłużej niż do dnia 30 września 2025 r., oraz które tworzą ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) podział części oświatowej subwencji ogólnej w zakresie branżowych szkoleń zawodowych realizowanych przez branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, których wsparcie funkcjonowania w ramach tego konkursu trwa nie dłużej niż do dnia 30 września 2025 r., oraz które tworzą ogólnopolską sieć

branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczy okresu od dnia 1 października 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r.

2. W 2026 r.:

- 1) przy podziale części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego, o którym mowa w art. 28 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 4, uwzględnia się liczbę uczniów lub słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe objętych branżowym szkoleniem zawodowym realizowanym przez branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, których wsparcie funkcjonowania w ramach tego konkursu zakończy się w okresie od dnia 1 października 2025 r. do dnia 30 czerwca 2026 r., oraz które tworzą ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) podział części oświatowej subwencji ogólnej w zakresie branżowych szkoleń zawodowych realizowanych przez branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, których wsparcie funkcjonowania w ramach tego konkursu trwa nie dłużej niż do dnia 30 września 2025 r., oraz które tworzą ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczy okresu od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.;
- 3) podział części oświatowej subwencji ogólnej w zakresie branżowych szkoleń zawodowych realizowanych przez branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, których wsparcie funkcjonowania w ramach tego konkursu zakończy się w okresie od dnia 1 października 2025 r. do dnia 30 czerwca 2026 r., oraz które tworzą ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczy okresu od dnia 1 lipca 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.”

„Art. 38. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 3 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2023 r.;
 - 2) art. 9, art. 27–30 i art. 37 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.;
 - 3) art. 1 pkt 9 i 20 oraz art. 37 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2024 r.;
 - 4) art. 4 pkt 1 i pkt 2 w zakresie art. 28 ust. 6 pkt 10 oraz art. 10 pkt 1 i pkt 2 w zakresie art. 29a ust. 2 i 3, pkt 3–9, pkt 10 lit. a i pkt 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;
 - 5) art. 12 pkt 1–3 oraz 5–13, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.;
 - 6) art. 4 pkt 2 w zakresie art. 28 ust. 6 pkt 11 oraz art. 10 pkt 2 w zakresie art. 29a ust. 1 i pkt 10 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.”;
- 3) art. 18, art. 20 i art. 42 ustawy z dnia 16 stycznia 2024 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2024 (Dz. U. poz. 123), które stanowią:

„Art. 18. W roku 2024 środki rezerwy subwencji ogólnej, o której mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2267, z 2023 r. poz. 1586 i 2005 oraz z 2024 r. poz. 123), które nie zostaną podzielone między jednostki samorządu terytorialnego w terminie do dnia 31 lipca 2024 r., zwiększą rezerwę, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1 tej ustawy.”

„Art. 20. W roku 2024 przy podziale części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego, o którym mowa w art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, nie uwzględnia się dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa.”

„Art. 42. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2024 r., z wyjątkiem art. 1 i art. 2, które wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *S. Hołownia*

USTAWA

z dnia 13 listopada 2003 r.

o dochodach jednostek samorządu terytorialnego

Rozdział 1

Przepisy ogólne**Art. 1.** 1. Ustawa określa:

- 1) źródła dochodów jednostek samorządu terytorialnego oraz zasady ustalania i gromadzenia tych dochodów;
- 2) zasady ustalania i przekazywania subwencji ogólnej oraz dotacji celowych z budżetu państwa.

2. (uchylony)

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) jednostkach samorządu terytorialnego – rozumie się przez to gminy, powiaty i województwa;
- 2) roku budżetowym – rozumie się przez to rok, na który jest uchwalana ustawa budżetowa;
- 3) roku bazowym – rozumie się przez to rok poprzedzający rok budżetowy;
- 4) liczbie mieszkańców – rozumie się przez to liczbę mieszkańców zamieszkałych na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego lub obszarze kraju, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok bazowy, ustaloną przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do dnia 31 maja roku bazowego;
- 5) ogólnej kwocie wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych – rozumie się przez to 100 % wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych, pobieranego na zasadach ogólnych, tj. według skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2647, z późn. zm.¹⁾), oraz podatku pobieranego od dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości 19 %; przez wpływy rozumie się wpłaty pomniejszone o dokonane zwroty, przy czym w kwocie zwrotów nie uwzględnia się kwoty stanowiącej różnicę określoną zgodnie z art. 27f ust. 8–10 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- 6) ogólnej kwocie wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych – rozumie się przez to 100 % wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych, przy czym przez wpływy rozumie się wpłaty pomniejszone o dokonane zwroty;
- 7) nowych jednostkach samorządu terytorialnego – rozumie się przez to jednostki samorządu terytorialnego, które zostały utworzone lub których granice uległy zmianie po dniu 31 grudnia roku poprzedzającego rok bazowy;
- 8) reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego – rozumie się przez to przedstawicieli samorządu terytorialnego w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 9) produkcji krajowym brutto (PKB) na jednego mieszkańca – rozumie się przez to średnią wartość produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca, ogłoszoną przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za rok poprzedzający o 3 lata rok bazowy;
- 10) stopie bezrobocia i liczbie bezrobotnych – rozumie się przez to stopę bezrobocia i liczbę bezrobotnych, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok bazowy, ustalone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do dnia 31 maja roku bazowego;
- 11) gęstości zaludnienia – rozumie się przez to liczbę mieszkańców przypadających na jeden kilometr kwadratowy danej jednostki samorządu terytorialnego lub kraju, ustaloną przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok bazowy;
- 12) (uchylony)

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2687 i 2745 oraz z 2023 r. poz. 28, 185, 326, 605, 641, 658, 825, 1059, 1114, 1130, 1407, 1414, 1429, 1523, 1617, 1667, 1675, 1705, 1723, 1787, 1843 i 2760.

- 13) przewodniczącym zarządu jednostki samorządu terytorialnego – rozumie się przez to również wójta (burmistrza, prezydenta miasta);
- 14) podatniku podatku dochodowego od osób prawnych, posiadającym siedzibę na obszarze odpowiednio: gminy, powiatu i województwa – rozumie się przez to także podatnika podatku dochodowego od osób prawnych, mającego siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, prowadzącego działalność poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zakład zagraniczny, o którym mowa w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805).

Art. 3. 1. Dochodami jednostek samorządu terytorialnego są:

- 1) dochody własne;
- 2) subwencja ogólna;
- 3) dotacje celowe z budżetu państwa.

2. W rozumieniu ustawy dochodami własnymi jednostek samorządu terytorialnego są również udziały we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz z podatku dochodowego od osób prawnych.

3. Dochodami jednostek samorządu terytorialnego mogą być:

- 1) środki pochodzące ze źródeł zagranicznych niepodlegające zwrotowi;
- 2) środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej;
- 3) inne środki określone w odrębnych przepisach.

Rozdział 2

Źródła dochodów jednostek samorządu terytorialnego

Art. 4. 1. Źródłami dochodów własnych gminy są:

- 1) wpływy z podatków:
 - a) od nieruchomości,
 - b) rolnego,
 - c) leśnego,
 - d) od środków transportowych,
 - e) dochodowego od osób fizycznych, opłacanego w formie karty podatkowej,
 - f) (uchylona)
 - g) od spadków i darowizn,
 - h) od czynności cywilnoprawnych;
- 1a) wpływy z dodatkowego zobowiązania podatkowego związanego z unikaniem opodatkowania w podatkach określonych w pkt 1 lit. a–d;
- 2) wpływy z opłat:
 - a) skarbowej,
 - b) targowej,
 - c) miejscowej, uzdrowiskowej i od posiadania psów,
 - ca) reklamowej,
 - d) (uchylona)
 - e) eksploatacyjnej – w części określonej w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, 1688 i 2029),
 - f) innych stanowiących dochody gminy, uiszczanych na podstawie odrębnych przepisów;
- 3) dochody uzyskiwane przez gminne jednostki budżetowe oraz wpłaty od gminnych zakładów budżetowych;
- 4) dochody z majątku gminy;

- 5) spadki, zapisy i darowizny na rzecz gminy;
- 6) dochody z kar pieniężnych i grzywien określonych w odrębnych przepisach;
- 7) 5,0 % dochodów uzyskiwanych na rzecz budżetu państwa w związku z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej;
- 8) odsetki od pożyczek udzielanych przez gminę, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej;
- 9) odsetki od nieterminowo przekazywanych należności stanowiących dochody gminy;
- 10) odsetki od środków finansowych gromadzonych na rachunkach bankowych gminy, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej;
- 11) dotacje z budżetów innych jednostek samorządu terytorialnego;
- 12) inne dochody należne gminie na podstawie odrębnych przepisów.

2. Wysokość udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, od podatników tego podatku zamieszkałych na obszarze gminy wynosi 39,34 %, z zastrzeżeniem art. 89.

3. Wysokość udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych, od podatników tego podatku, posiadających siedzibę na obszarze gminy, wynosi 6,71 %.

Art. 5. 1. Źródłami dochodów własnych powiatu są:

- 1) wpływy z opłat stanowiących dochody powiatu, uiszczanych na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) dochody uzyskiwane przez powiatowe jednostki budżetowe oraz wpłaty od powiatowych zakładów budżetowych;
- 3) dochody z majątku powiatu;
- 4) spadki, zapisy i darowizny na rzecz powiatu;
- 5) dochody z kar pieniężnych i grzywien określonych w odrębnych przepisach;
- 6) 5,0 % dochodów uzyskiwanych na rzecz budżetu państwa w związku z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej;
- 7) odsetki od pożyczek udzielanych przez powiat, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej;
- 8) odsetki od nieterminowo przekazywanych należności stanowiących dochody powiatu;
- 9) odsetki od środków finansowych gromadzonych na rachunkach bankowych powiatu, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej;
- 10) dotacje z budżetów innych jednostek samorządu terytorialnego;
- 11) inne dochody należne powiatowi na podstawie odrębnych przepisów.

2. Wysokość udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, od podatników tego podatku zamieszkałych na obszarze powiatu wynosi 10,25 %.

3. Wysokość udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych, od podatników tego podatku, posiadających siedzibę na obszarze powiatu, wynosi 1,40 %.

Art. 6. 1. Źródłami dochodów własnych województwa są:

- 1) dochody uzyskiwane przez wojewódzkie jednostki budżetowe oraz wpłaty od wojewódzkich zakładów budżetowych;
- 2) dochody z majątku województwa;
- 3) spadki, zapisy i darowizny na rzecz województwa;
- 4) dochody z kar pieniężnych i grzywien określonych w odrębnych przepisach;
- 5) 5,0 % dochodów uzyskiwanych na rzecz budżetu państwa w związku z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej;
- 6) odsetki od pożyczek udzielanych przez województwo, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej;
- 7) odsetki od nieterminowo przekazywanych należności stanowiących dochody województwa;

- 8) odsetki od środków finansowych gromadzonych na rachunkach bankowych województwa, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej;
- 9) dotacje z budżetów innych jednostek samorządu terytorialnego;
- 10) inne dochody należne województwu na podstawie odrębnych przepisów.

2. Wysokość udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, od podatników tego podatku zamieszkałych na obszarze województwa wynosi 1,60 %.

3. Wysokość udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych, od podatników tego podatku, posiadających siedzibę na obszarze województwa, wynosi 14,75 %.

Art. 7. 1. Subwencja ogólna składa się z części:

- 1) dla gmin:
 - a) wyrównawczej,
 - b) równoważącej;
- 2) dla powiatów:
 - a) wyrównawczej,
 - b) równoważącej;
- 3) dla województw:
 - a) wyrównawczej,
 - b) regionalnej;
- 4) oświatowej – dla gmin, powiatów i województw;
- 5) rozwojowej – dla gmin, powiatów i województw.

2. Jednostki samorządu terytorialnego dokonują, na zasadach określonych w ustawie, wpłat do budżetu państwa.

3. O przeznaczeniu środków otrzymanych z tytułu subwencji ogólnej decyduje organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego.

Art. 8. 1. Dochodami jednostek samorządu terytorialnego mogą być dotacje celowe z budżetu państwa na:

- 1) zadania z zakresu administracji rządowej oraz na inne zadania zlecone ustawami;
- 2) zadania realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego na mocy porozumień zawartych z organami administracji rządowej;
- 3) usuwanie bezpośrednich zagrożeń dla bezpieczeństwa i porządku publicznego, skutków powodzi i osuwisk ziemnych oraz skutków innych klęsk żywiołowych;
- 4) finansowanie lub dofinansowanie zadań własnych;
- 5) realizację zadań wynikających z umów międzynarodowych.

2. Dochodami powiatu są dotacje celowe z budżetu państwa na realizację zadań straży i inspekcji, o których mowa w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107).

3. Dochodami jednostek samorządu terytorialnego mogą być środki z funduszy celowych, pozyskiwane na podstawie odrębnych przepisów.

4. Dochodami jednostek samorządu terytorialnego mogą być dotacje udzielane przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej na podstawie odrębnych przepisów.

Rozdział 3

Zasady ustalania i gromadzenia dochodów własnych jednostek samorządu terytorialnego

Art. 9. 1. Kwotę rocznego dochodu gminy z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych ustala się, mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku przez 0,3934, z zastrzeżeniem art. 89, i wskaźnik równy udziałowi należnego podatku dochodowego od osób fizycznych od podatników zamieszkałych na obszarze gminy, w ogólnej kwocie należnego podatku, ustalony w sposób określony w ust. 4.

2. Kwotę rocznego dochodu powiatu z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych ustala się, mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku przez 0,1025 i wskaźnik równy udziałowi należnego podatku dochodowego od osób fizycznych od podatników zamieszkałych na obszarze powiatu, w ogólnej kwocie należnego podatku, ustalony w sposób określony w ust. 4.

3. Kwotę rocznego dochodu województwa z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych ustala się, mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku przez 0,0160 i wskaźnik równy udziałowi należnego podatku dochodowego od osób fizycznych od podatników zamieszkałych na obszarze województwa, w ogólnej kwocie należnego podatku, ustalony w sposób określony w ust. 4.

4. Wskaźnik udziału należnego podatku dochodowego od osób fizycznych od podatników zamieszkałych odpowiednio na obszarze gminy, powiatu i województwa w ogólnej kwocie należnego podatku ustala się jako średnią ważoną arytmetyczną z 3 lat obliczeniowych obejmujących: rok poprzedzający rok bazowy, rok poprzedzający o 2 lata rok bazowy i rok poprzedzający o 3 lata rok bazowy, odpowiednio z wagami 0,5, 0,33 i 0,17. Wskaźnik ustala się na podstawie danych zawartych w złożonych za dany rok obliczeniowy zeznaniach podatkowych o wysokości osiągniętego dochodu oraz rocznym obliczeniu podatku dokonany przez płatników, według stanu na dzień 30 czerwca roku następującego po roku obliczeniowym.

5. W przypadku gdy dane, o których mowa w ust. 4, nie są dostępne, wskaźnik udziału należnego podatku dochodowego od osób fizycznych od podatników zamieszkałych odpowiednio na obszarze gminy, powiatu i województwa w ogólnej kwocie należnego podatku ustala się na podstawie danych z ostatnich 3 lat obliczeniowych, za które dane te są dostępne, według stanu na dzień 30 czerwca roku następującego po roku obliczeniowym.

6. Do wyliczenia kwot rocznego dochodu jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych przyjmuje się prognozowaną ogólną kwotę wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych na rok budżetowy, według stanu na dzień 10 sierpnia roku bazowego.

7. Wyliczenia kwot rocznego dochodu jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 9a. 1. Kwotę rocznego dochodu gminy z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych ustala się, mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku przez 0,0671 i wskaźnik równy udziałowi należnego podatku dochodowego od osób prawnych od podatników posiadających siedzibę na obszarze gminy, w ogólnej kwocie należnego podatku, ustalony w sposób określony w ust. 4.

2. Kwotę rocznego dochodu powiatu z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych ustala się, mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku przez 0,0140 i wskaźnik równy udziałowi należnego podatku dochodowego od osób prawnych od podatników posiadających siedzibę na obszarze powiatu, w ogólnej kwocie należnego podatku, ustalony w sposób określony w ust. 4.

3. Kwotę rocznego dochodu województwa z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych ustala się, mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku przez 0,1475 i wskaźnik równy udziałowi należnego podatku dochodowego od osób prawnych od podatników posiadających siedzibę na obszarze województwa, w ogólnej kwocie należnego podatku, ustalony w sposób określony w ust. 4.

4. Wskaźnik udziału należnego podatku dochodowego od osób prawnych od podatników posiadających siedzibę odpowiednio na obszarze gminy, powiatu i województwa w ogólnej kwocie należnego podatku ustala się jako średnią ważoną arytmetyczną z 3 lat obliczeniowych obejmujących: rok poprzedzający rok bazowy, rok poprzedzający o 2 lata rok bazowy i rok poprzedzający o 3 lata rok bazowy, odpowiednio z wagami 0,5, 0,33 i 0,17. Wskaźnik ustala się na podstawie danych zawartych w złożonych za dany rok obliczeniowy zeznaniach podatkowych o wysokości osiągniętego dochodu i należnego podatku dochodowego od osób prawnych, według stanu na dzień 30 czerwca roku następującego po roku obliczeniowym.

5. W przypadku gdy dane, o których mowa w ust. 4, nie są dostępne, wskaźnik udziału należnego podatku dochodowego od osób prawnych od podatników posiadających siedzibę odpowiednio na obszarze gminy, powiatu i województwa w ogólnej kwocie należnego podatku ustala się na podstawie danych z ostatnich 3 lat obliczeniowych, za które dane te są dostępne, według stanu na dzień 30 czerwca roku następującego po roku obliczeniowym.

6. Do wyliczenia kwot rocznego dochodu jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych przyjmuje się prognozowaną ogólną kwotę wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych na rok budżetowy, według stanu na dzień 10 sierpnia roku bazowego.

7. Wyliczenia kwot rocznego dochodu jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 9b. 1. W przypadku gdy łączna kwota rocznych dochodów gmin z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku dochodowego od osób prawnych, prognozowanych na rok budżetowy w sposób określony w art. 9 i art. 9a, z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, jest niższa od referencyjnej łącznej kwoty rocznych dochodów z tych tytułów, ustalonej na ten rok budżetowy w sposób określony w ust. 2, oraz różnica między tymi łącznymi kwotami jest większa od wysokości części rozwojowej subwencji ogólnej obliczonej na podstawie art. 28a ust. 1, to wysokość kwoty podstawowej części rozwojowej subwencji ogólnej podlega zwiększeniu o wysokość różnicy między tymi łącznymi kwotami rocznego dochodu pomniejszonej o kwotę części rozwojowej subwencji ogólnej obliczonej na podstawie art. 28a ust. 1.

2. Referencyjna łączna kwota rocznego dochodu gmin z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku dochodowego od osób prawnych na rok budżetowy jest równa sumie:

- 1) referencyjnej kwoty rocznego dochodu z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych z roku bazowego indeksowanej:
 - a) wskaźnikiem średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach bieżących, o którym mowa w art. 38b pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.²⁾), oraz
 - b) wskaźnikiem będącym ilorazem wysokości udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych w roku budżetowym i wysokości udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych w roku bazowym, obliczonych z uwzględnieniem art. 89;
- 2) referencyjnej kwoty rocznego dochodu z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych z roku bazowego indeksowanej wskaźnikiem średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach bieżących, o którym mowa w art. 38b pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do powiatów i województw, z tym że referencyjną kwotę rocznego dochodu z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych z roku bazowego, o której mowa w ust. 2 pkt 1, dla powiatów i województw indeksuje się wyłącznie wskaźnikiem, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a.

Art. 9c. 1. W przypadku gdy w roku poprzedzającym rok bazowy wykonana ogólna kwota wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych była inna od prognozowanej ogólnej kwoty wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych na ten rok, dokonuje się korekty dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych na rok budżetowy przez zwiększenie albo zmniejszenie planowanych dochodów z tego tytułu o równowartość różnicy między kwotą prognozowaną a wykonaną.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, polega na zwiększeniu albo zmniejszeniu planowanych dochodów jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych na rok budżetowy. Korekty dochodów jednostek samorządu terytorialnego dokonuje się proporcjonalnie do dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych w roku poprzedzającym rok bazowy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych.

Art. 10. 1. Jeżeli podatnik podatku dochodowego od osób prawnych posiada zakład (oddział) położony na obszarze jednostki samorządu terytorialnego innej niż właściwa dla jego siedziby, to w celu ustalenia wskaźników, o których mowa w art. 9a, należny podatek dochodowy od tego podatnika rozdziela się między jednostki samorządu terytorialnego proporcjonalnie do liczby osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w zakładzie (oddziale) położonym na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a.

2. W przypadku podatkowej grupy kapitałowej przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do spółek wchodzących w skład podatkowej grupy kapitałowej oraz zakładów (oddziałów) tych spółek.

2a. W przypadku podatnika podatku dochodowego od osób prawnych, prowadzącego działalność poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zakład zagraniczny, część dochodu z tytułu udziału we wpływach z tego podatku jest przekazywana do budżetu jednostki samorządu terytorialnego, na obszarze której wykonują prace, na podstawie umowy o pracę, osoby zatrudnione przez tego podatnika lub przez jego zagraniczny zakład, proporcjonalnie do liczby osób zatrudnionych przez niego lub ten zagraniczny zakład na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Zakładem (oddziałem) w rozumieniu ustawy jest określone w umowie o pracę miejsce wykonywania pracy, położone na obszarze jednostki samorządu terytorialnego innej niż jednostka samorządu terytorialnego właściwa dla siedziby podatnika.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1273, 1407, 1429, 1641, 1693 i 1872.

Art. 10a. 1. Nienależnie przekazaną jednostce samorządu terytorialnego kwotę z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych, wynikającą z rozliczenia rocznego wpływów z podatku, potrąca się z bieżących wpływów należnych tej jednostce samorządu terytorialnego z tego tytułu w terminie 3 miesięcy następujących po miesiącu, w którym dokonano rozliczenia, chyba że jednostka dokonała zwrotu nienależnie otrzymanej kwoty.

2. W przypadku niedokonania potrącenia lub zwrotu, o których mowa w ust. 1, jednostka samorządu terytorialnego dokonuje zwrotu nienależnie otrzymanej kwoty w sześciu kolejnych, równych ratach miesięcznych, poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymała w tej sprawie zawiadomienie naczelnika urzędu skarbowego.

3. W przypadku gdy jednostka samorządu terytorialnego nie dokona zwrotu nienależnie otrzymanej kwoty z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych, naczelnik urzędu skarbowego, po upływie terminu płatności ostatniej z rat, o których mowa w ust. 2, wydaje decyzję, w której określa kwotę podlegającą zwrotowi.

4. Do nienależnie otrzymanej kwoty, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760), z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania zaległości podatkowych, z tym że odsetki za zwłokę nalicza się po upływie terminu płatności ostatniej z rat, o których mowa w ust. 2.

Art. 11. 1. Środki stanowiące dochody jednostek samorządu terytorialnego, które na podstawie odrębnych przepisów pobiera naczelnik urzędu skarbowego, są odprowadzane na rachunek budżetu właściwej jednostki samorządu terytorialnego w terminie 14 dni od dnia, w którym wpłynęły na rachunek urzędu skarbowego.

2. W przypadku wydania postanowienia w sprawie zaliczenia nadpłaty lub zwrotu podatku na poczet zaległych lub bieżących zobowiązań podatkowych w trybie art. 76a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, termin, o którym mowa w ust. 1, jest liczony od dnia, w którym to postanowienie stało się ostateczne.

3. Środki stanowiące dochody jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych podlegają przekazaniu przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego na rachunki budżetów jednostek samorządu terytorialnego w równych miesięcznych ratach w terminie do 10. dnia każdego miesiąca.

4. Środki stanowiące dochody jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych podlegają przekazaniu przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego na rachunki budżetów jednostek samorządu terytorialnego w równych miesięcznych ratach w terminie do 20. dnia każdego miesiąca.

5. W przypadku zmiany banku prowadzącego obsługę budżetu jednostki samorządu terytorialnego lub zmiany numeru rachunku bankowego do obsługi budżetu jednostki samorządu terytorialnego jednostka samorządu terytorialnego przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, 3 i 4, w terminie 30 dni przed dniem zamknięcia rachunku funkcjonującego przed zmianą, informację o nowym rachunku bankowym.

6. Jeżeli jednostka samorządu terytorialnego nie dopełni obowiązku, o którym mowa w ust. 5, koszty ponownego przekazania środków, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, ponosi jednostka samorządu terytorialnego. W takim przypadku kwota środków stanowiących dochody jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz z podatku dochodowego od osób prawnych zostaje pomniejszona o kwotę prowizji należnej Narodowemu Bankowi Polskiemu.

Art. 12. Naczelnik urzędu skarbowego przekazuje jednostkom samorządu terytorialnego, na wniosek przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego, kwartalne informacje o stanie i terminach realizacji dochodów, o których mowa w art. 11 ust. 1.

Art. 13. 1. Jeżeli dochody jednostek samorządu terytorialnego nie zostaną przekazane w terminach, o których mowa w art. 11 ust. 1, 3 i 4, jednostce samorządu terytorialnego przysługują odsetki w wysokości ustalonej jak dla zaległości podatkowych.

2. Jednostce samorządu terytorialnego nie przysługują odsetki, o których mowa w ust. 1, w przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 11 ust. 5.

Art. 14. 1. Wpływy z opłaty skarbowej:

- 1) (uchylony)
- 2) uiszczanej gotówką, są wpłacane na rachunek budżetu gminy, na obszarze której ma siedzibę podmiot, który dokonał czynności urzędowej albo wydał zaświadczenie lub zezwolenie, z zastrzeżeniem ust. 2;
- 3) (uchylony)
- 4) w pozostałych przypadkach są wpłacane na rachunek budżetu gminy, na obszarze której jest położony właściwy miejscowo organ podatkowy.

2. Jeżeli podmiotem, który dokonał czynności urzędowej albo wydał zaświadczenie lub zezwolenie, jest wójt (burmistrz, prezydent miasta) lub upoważniony przez niego podmiot, wpływy z opłaty skarbowej uiszczanej gotówką są wpłacane na rachunek budżetu tej gminy.

Art. 15. Wpływy z podatku od spadków i darowizn są przekazywane:

- 1) w przypadku pobranego przez płatnika podatku od spadków i darowizn z tytułu nabycia, w drodze darowizny, własności nieruchomości, prawa użytkowania wieczystego, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, spółdzielczego prawa do lokalu użytkowego oraz wynikających z przepisów prawa spółdzielczego: prawa do domu jednorodzinnego i prawa do lokalu w małym domu mieszkalnym – na rachunek budżetu gminy, na obszarze której jest położona nieruchomość; jeżeli nieruchomość ta jest położona na obszarze różnych gmin lub darowizna obejmuje przedmioty położone na obszarze różnych gmin – na rachunek budżetu gminy, na obszarze której ma miejsce zamieszkania (siedzibę) darczyńca w dniu przyjęcia darowizny przez obdarowanego, a jeżeli darczyńca nie ma miejsca zamieszkania (siedziby) w kraju – na rachunek budżetu gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania obdarowanego;
- 2) w przypadku pobranego przez płatnika podatku od spadków i darowizn z tytułu nabycia, w drodze nieodpłatnego zniesienia współwłasności, przedmiotów, o których mowa w pkt 1 – na rachunek budżetu gminy, na obszarze której jest położona nieruchomość, a jeżeli nieruchomość jest położona na obszarze różnych gmin – na rachunek budżetu gminy, na obszarze której ma miejsce zamieszkania nabywca w dniu powstania obowiązku podatkowego, a jeżeli nabywca nie ma miejsca zamieszkania w kraju – na rachunek budżetu gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania (siedziby) zbywcy;
- 3) w przypadku darowizny innych rzeczy lub innych praw majątkowych, niż wymienione w pkt 1 – na rachunek budżetu gminy, na obszarze której ma miejsce zamieszkania lub siedzibę darczyńca w dniu przyjęcia darowizny przez obdarowanego, a jeżeli darczyńca nie ma miejsca zamieszkania (siedziby) w kraju – na rachunek budżetu gminy, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania obdarowanego;
- 4) w przypadku nieodpłatnego zniesienia współwłasności innych rzeczy lub innych praw majątkowych, niż wymienione w pkt 1 – na rachunek budżetu gminy, na obszarze której w chwili powstania obowiązku podatkowego ma miejsce zamieszkania nabywca, a jeżeli nabywca nie ma miejsca zamieszkania w kraju – na rachunek budżetu gminy, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania zbywcy;
- 5) z tytułu spadku lub zachowku – na rachunek budżetu gminy, na obszarze której są położone przedmioty spadku, a jeżeli przedmioty spadku są położone na obszarze różnych gmin – na rachunek budżetu gminy właściwej ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania (pobytu) spadkodawcy; jeżeli spadkodawca nie miał miejsca zamieszkania w kraju – na rachunek budżetu gminy, na terenie której ma miejsce zamieszkania spadkobierca;
- 6) z tytułu zasiedzenia, jeżeli:
 - a) przedmiotem zasiedzenia jest własność nieruchomości lub służebność gruntowa – na rachunek budżetu gminy, na obszarze której jest położona nieruchomość,
 - b) przedmiotem zasiedzenia jest nieruchomość położona na obszarze różnych gmin lub rzeczy ruchome – na rachunek budżetu gminy, na obszarze której ma miejsce zamieszkania nabywca;
- 7) w pozostałych przypadkach – na rachunek miasta stołecznego Warszawy.

Art. 16. Wpływy z podatku od czynności cywilnoprawnych są przekazywane:

- 1) od czynności cywilnoprawnych, których przedmiotem jest przeniesienie własności nieruchomości, prawa użytkowania wieczystego, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, spółdzielczego prawa do lokalu użytkowego oraz wynikających z przepisów prawa spółdzielczego: prawa do domu jednorodzinnego i prawa do lokalu w małym domu mieszkalnym – na rachunek budżetu gminy właściwej ze względu na miejsce położenia nieruchomości;
- 2) od umowy spółki – na rachunek budżetu gminy, na obszarze której spółka ma siedzibę;
- 3) od czynności cywilnoprawnych, których przedmiotem jest przeniesienie własności rzeczy ruchomych i praw majątkowych, niewymienionych w pkt 1 – na rachunek budżetu gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę nabywcy, a jeżeli:
 - a) jedynie zbywca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju – na rachunek budżetu gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zbywcy,
 - b) żadna ze stron nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w kraju – na rachunek budżetu gminy właściwej ze względu na miejsce dokonania czynności;
- 4) od umowy sprzedaży przedsiębiorstwa albo jego zorganizowanej części – na rachunek budżetu gminy, na obszarze której znajduje się siedziba tego przedsiębiorstwa albo jego zorganizowana część;
- 5) od pozostałych czynności cywilnoprawnych – na rachunek budżetu gminy, na obszarze której ma siedzibę właściwy miejscowo urząd skarbowy.

Art. 17. 1. Organ podatkowy potrąca z bieżących wpływów należnych gminie kwoty przekazanego jej podatku od spadków i darowizn lub podatku od czynności cywilnoprawnych, wypłacone podatnikom tytułem zwrotu nadpłaty lub tytułem zwrotu podatku.

2. Jeżeli w okresie 2 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dokonano zwrotu nadpłaty lub zwrotu podatku, nie nastąpiło potrącenie całej kwoty wypłaconej podatnikowi, gmina jest zobowiązana do jednorazowego zwrotu nienależnie otrzymanej kwoty organowi podatkowemu.

3. W przypadku gdy gmina nie dokona zwrotu nienależnie otrzymanej kwoty zgodnie z ust. 2, organ podatkowy wydaje decyzję określającą kwotę zwrotu. Przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio, z tym że odsetki za zwłokę nalicza się po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2.

Art. 18. 1. Do udzielania ulg podatkowych, umarzania, rozkładania na raty i odraczania terminów płatności należności z tytułu podatków i opłat stanowiących dochody jednostek samorządu terytorialnego, a także zwalniania z obowiązku pobrania bądź ograniczenia poboru tych należności mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2. W przypadku pobieranych przez urząd skarbowy podatków i opłat stanowiących w całości dochody jednostek samorządu terytorialnego, naczelnik tego urzędu może umarzać, odraczać termin zapłaty lub rozkładać na raty należności oraz zwalniać płatnika z obowiązku pobrania bądź ograniczać pobór należności wyłącznie za zgodą przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego.

3. Na postanowienie przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego w przedmiocie ulg, o których mowa w ust. 1, nie przysługuje zażalenie.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, naczelnik urzędu skarbowego przekazuje jednostce samorządu terytorialnego informacje o wydanych decyzjach, w terminie 10 dni po upływie każdego kwartału.

Rozdział 4

Zasady ustalania subwencji ogólnej i wpłat dla jednostek samorządu terytorialnego

Art. 19. Kwoty przeznaczone na części subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w art. 7 ust. 1, oraz kwoty wpłat, o których mowa w art. 7 ust. 2, odpowiednio dla gmin, powiatów i województw określa ustawa budżetowa.

Art. 20. 1. Część wyrównawczą subwencji ogólnej dla gmin stanowi suma kwoty podstawowej oraz, z zastrzeżeniem ust. 9, kwoty uzupełniającej.

2. Kwotę podstawową otrzymuje gmina, w której wskaźnik dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie, zwany dalej „wskaźnikiem G”, jest mniejszy niż 92 % wskaźnika dochodów podatkowych dla wszystkich gmin, zwanego dalej „wskaźnikiem Gg”.

3. Przez dochody podatkowe, o których mowa w ust. 2, rozumie się łączne dochody z tytułu:

- 1) podatku od nieruchomości;
- 2) podatku rolnego;
- 3) podatku leśnego;
- 4) podatku od środków transportowych;
- 5) podatku od czynności cywilnoprawnych;
- 6) podatku od osób fizycznych, opłacanego w formie karty podatkowej;
- 7) wpływów z opłaty skarbowej;
- 8) wpływów z opłaty eksploatacyjnej;
- 9) udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych;
- 10) udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych.

4. Wskaźnik G oblicza się, dzieląc kwotę dochodów podatkowych gminy, o których mowa w ust. 3 pkt 1–8, ustalanych z uwzględnieniem art. 32 ust. 1 i 3, za rok poprzedzający rok bazowy oraz planowanych na rok budżetowy dochodów określonych w ust. 3 pkt 9 i 10 z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, przez liczbę mieszkańców gminy.

5. Wskaźnik Gg oblicza się, dzieląc sumę dochodów podatkowych wszystkich gmin, ustalonych w sposób określony w ust. 4, przez liczbę mieszkańców kraju.

6. Wysokość należnej gminie kwoty podstawowej oblicza się dla gmin, w których:

- 1) wskaźnik G jest równy lub niższy od 40 % wskaźnika Gg – mnożąc liczbę mieszkańców gminy przez liczbę stanowiącą sumę:
 - a) liczby stanowiącej 99 % różnicy między 40 % wskaźnika Gg i wskaźnikiem G,
 - b) liczby stanowiącej 41,97 % wskaźnika Gg;
- 2) wskaźnik G jest wyższy od 40 % i nie wyższy od 75 % wskaźnika Gg – mnożąc liczbę mieszkańców gminy przez liczbę stanowiącą sumę:
 - a) liczby stanowiącej 83 % różnicy między 75 % wskaźnika Gg i wskaźnikiem G,
 - b) liczby stanowiącej 12,92 % wskaźnika Gg;
- 3) wskaźnik G jest wyższy od 75 % i niższy od 92 % wskaźnika Gg – mnożąc liczbę mieszkańców gminy przez liczbę stanowiącą 76 % różnicy między 92 % wskaźnika Gg i wskaźnikiem G.

7. Kwotę uzupełniającą otrzymuje gmina, w której gęstość zaludnienia jest niższa od średniej gęstości zaludnienia w kraju.

8. Wysokość należnej gminie kwoty uzupełniającej oblicza się jako iloczyn:

- 1) 17 % wskaźnika Gg;
- 2) liczby mieszkańców gminy;
- 3) ilorazu różnicy średniej gęstości zaludnienia w kraju i gęstości zaludnienia w gminie do średniej gęstości zaludnienia w kraju.

9. Jeżeli w gminie, o której mowa w ust. 7, wskaźnik G jest wyższy od 150 % wskaźnika Gg, gmina ta nie otrzymuje kwoty uzupełniającej. Kwota uzupełniająca, wyliczona w sposób określony w ust. 8, zwiększa część równoważącą subwencji ogólnej dla gmin.

Art. 21. 1. Część równoważącą subwencji ogólnej dla gmin ustala się w wysokości stanowiącej sumę łącznej kwoty wpłat gmin określonych w art. 29 oraz łącznej kwoty uzupełniającej części wyrównawczej subwencji ogólnej, o której mowa w art. 20 ust. 9.

2. Część równoważącą subwencji ogólnej dzieli się między gminy w sposób określony w art. 21a.

3. (uchylony)

Art. 21a. 1. Z kwoty części równoważającej subwencji ogólnej, o której mowa w art. 21 ust. 1, wydziela się kwoty w wysokości:

- 1) 50 % – rozdzielanej, w sposób określony w ust. 2, między gminy o statusie miasta, zwane dalej „gminami miejskimi”, w których wydatki na dodatki mieszkaniowe, wykonane w roku poprzedzającym rok bazowy, w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy, były wyższe od 80 % średnich wydatków na dodatki mieszkaniowe wszystkich gmin miejskich, wykonanych w roku poprzedzającym rok bazowy, w przeliczeniu na jednego mieszkańca tych gmin;
- 2) 25 % – rozdzielanej, w sposób określony w ust. 3, między gminy, na terenie których znajdują się wyłącznie wsie, zwane dalej „gminami wiejskimi” i gminy, na terenie których jedna z miejscowości posiada status miasta, zwane dalej „gminami miejsko-wiejskimi”, w których wydatki na dodatki mieszkaniowe, wykonane w roku poprzedzającym rok bazowy, w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy, były wyższe od 90 % średnich wydatków na dodatki mieszkaniowe wszystkich gmin wiejskich i miejsko-wiejskich, wykonanych w roku poprzedzającym rok bazowy, w przeliczeniu na jednego mieszkańca tych gmin;
- 3) 25 % – rozdzielanej, w sposób określony w ust. 4, między gminy wiejskie i gminy miejsko-wiejskie, w których suma dochodów za rok poprzedzający rok bazowy z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz dochodów z podatku rolnego i z podatku leśnego, w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy, jest niższa od 80 % średnich dochodów z tych samych tytułów za rok poprzedzający rok bazowy we wszystkich gminach wiejskich i miejsko-wiejskich, w przeliczeniu na jednego mieszkańca tych gmin.

2. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, rozdziela się między gminy miejskie w następujący sposób:

- 1) dla danej gminy ustala się, z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku, wydatki na dodatki mieszkaniowe, wykonane w roku poprzedzającym rok bazowy, w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy;
- 2) dla gmin spełniających warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oblicza się różnicę między wydatkami na dodatki mieszkaniowe, wykonanymi w roku poprzedzającym rok bazowy, w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy, a 80 % średnich wydatków na dodatki mieszkaniowe, wykonanych w roku poprzedzającym rok bazowy przez wszystkie gminy miejskie, w przeliczeniu na jednego mieszkańca tych gmin;

- 3) oblicza się kwotę nadwyżki wydatków na dodatki mieszkaniowe, wykonanych w roku poprzedzającym rok bazowy, jako iloczyn różnicy wydatków wyliczonej w sposób określony w pkt 2 i liczby mieszkańców gminy;
- 4) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku, współczynnik udziału kwoty nadwyżki wydatków danej gminy, o której mowa w pkt 3, w łącznej kwocie nadwyżki wydatków gmin spełniających warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
- 5) współczynnik udziału, obliczony w sposób określony w pkt 4, mnoży się przez kwotę części równoważącej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1;
- 6) jeżeli kwota obliczona w sposób określony w pkt 5 jest wyższa od kwoty nadwyżki wydatków, o której mowa w pkt 3, to wysokość kwoty należnej gminie jest równa kwocie nadwyżki wydatków obliczonej dla gminy w sposób określony w pkt 3, a pozostałe środki zwiększają rezerwę, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1;
- 7) jeżeli kwota obliczona w sposób określony w pkt 5 jest niższa od kwoty nadwyżki wydatków, o której mowa w pkt 3, to wysokość kwoty należnej gminie jest równa kwocie obliczonej w sposób określony w pkt 5.

3. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, rozdziela się między gminy wiejskie i miejsko-wiejskie w następujący sposób:

- 1) dla danej gminy ustala się, z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku, wydatki na dodatki mieszkaniowe, wykonane w roku poprzedzającym rok bazowy, w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy;
- 2) dla gmin spełniających warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oblicza się różnicę między wydatkami na dodatki mieszkaniowe, wykonanymi w roku poprzedzającym rok bazowy, w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy, a 90 % średnich wydatków na dodatki mieszkaniowe, wykonanych w roku poprzedzającym rok bazowy przez wszystkie gminy wiejskie i miejsko-wiejskie, w przeliczeniu na jednego mieszkańca tych gmin;
- 3) oblicza się kwotę nadwyżki wydatków na dodatki mieszkaniowe, wykonanych w roku poprzedzającym rok bazowy, jako iloczyn różnicy wydatków wyliczonej w sposób określony w pkt 2 i liczby mieszkańców gminy;
- 4) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku, współczynnik udziału kwoty nadwyżki wydatków danej gminy, o której mowa w pkt 3, w łącznej kwocie nadwyżki wydatków gmin spełniających warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
- 5) współczynnik udziału, obliczony w sposób określony w pkt 4, mnoży się przez kwotę części równoważącej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2;
- 6) jeżeli kwota obliczona w sposób określony w pkt 5 jest wyższa od kwoty nadwyżki wydatków, o której mowa w pkt 3, to wysokość kwoty należnej gminie jest równa kwocie nadwyżki wydatków obliczonej dla gminy w sposób określony w pkt 3, a pozostałe środki zwiększają rezerwę, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1;
- 7) jeżeli kwota obliczona w sposób określony w pkt 5 jest niższa od kwoty nadwyżki wydatków, o której mowa w pkt 3, to wysokość kwoty należnej gminie jest równa kwocie obliczonej w sposób określony w pkt 5.

4. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, rozdziela się między gminy wiejskie i miejsko-wiejskie w następujący sposób:

- 1) dla danej gminy ustala się, z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku, sumę dochodów z tytułów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy;
- 2) dla gmin spełniających warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, oblicza się różnicę między 80 % średnich dochodów wszystkich gmin wiejskich i miejsko-wiejskich z tytułów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w przeliczeniu na jednego mieszkańca tych gmin, a dochodami gminy z tych samych tytułów, w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy;
- 3) oblicza się iloczyn różnicy dochodów wyliczonej w sposób określony w pkt 2 i liczby mieszkańców gminy, zwany dalej „kwotą dochodów do uzupełnienia”;
- 4) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku, współczynnik udziału kwoty dochodów do uzupełnienia danej gminy w łącznej kwocie dochodów do uzupełnienia gmin spełniających warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
- 5) współczynnik udziału, obliczony w sposób określony w pkt 4, mnoży się przez kwotę części równoważącej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3;
- 6) jeżeli kwota obliczona w sposób określony w pkt 5 jest wyższa od kwoty dochodów do uzupełnienia, o której mowa w pkt 3, to wysokość kwoty należnej gminie jest równa kwocie dochodów do uzupełnienia obliczonej dla gminy w sposób określony w pkt 3, a pozostałe środki zwiększają rezerwę, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1;
- 7) jeżeli kwota obliczona w sposób określony w pkt 5 jest niższa od kwoty dochodów do uzupełnienia, o której mowa w pkt 3, to wysokość kwoty należnej gminie jest równa kwocie obliczonej w sposób określony w pkt 5.

5. Część równoważąca subwencji ogólnej dla danej gminy stanowi sumę kwot obliczonych zgodnie z przepisami ust. 2–4.

Art. 22. 1. Część wyrównawczą subwencji ogólnej dla powiatów stanowi suma kwoty podstawowej oraz kwoty uzupełniającej.

2. Kwotę podstawową otrzymuje powiat, w którym wskaźnik dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w powiecie, zwany dalej „wskaźnikiem P”, jest mniejszy niż wskaźnik dochodów podatkowych dla wszystkich powiatów, zwany dalej „wskaźnikiem Pp”.

3. Przez dochody podatkowe, o których mowa w ust. 2, rozumie się łączne dochody z tytułu:

- 1) udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych;
- 2) udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych.

4. Wskaźnik P oblicza się, dzieląc kwotę dochodów podatkowych powiatu, planowanych na rok budżetowy z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, przez liczbę mieszkańców powiatu.

5. Wskaźnik Pp oblicza się, dzieląc sumę dochodów podatkowych wszystkich powiatów, ustalonych w sposób określony w ust. 4, przez liczbę mieszkańców kraju.

6. Wysokość należnej powiatowi kwoty podstawowej ustala się mnożąc liczbę stanowiącą 90 % różnicy między wskaźnikiem Pp a wskaźnikiem P przez liczbę mieszkańców danego powiatu.

7. Kwotę uzupełniającą otrzymuje powiat, w którym wskaźnik bezrobocia w powiecie, obliczony jako iloraz stopy bezrobocia w powiecie i stopy bezrobocia w kraju, zwany dalej „wskaźnikiem B”, jest wyższy od 1,10.

8. Wysokość należnej powiatowi kwoty uzupełniającej oblicza się:

- 1) dla powiatów, w których wskaźnik B jest nie większy niż 1,25 – mnożąc różnicę między wskaźnikiem B a liczbą 1,10 przez liczbę stanowiącą 10 % wskaźnika Pp i przez liczbę mieszkańców tego powiatu;
- 2) dla powiatów, w których wskaźnik B jest większy niż 1,25 i nie większy niż 1,40 – mnożąc różnicę między wskaźnikiem B a liczbą 1,25 przez liczbę stanowiącą 25 % wskaźnika Pp, powiększoną o 1,50 % wskaźnika Pp, i przez liczbę mieszkańców tego powiatu;
- 3) dla powiatów, w których wskaźnik B jest większy niż 1,40 – mnożąc różnicę między wskaźnikiem B a liczbą 1,40 przez liczbę stanowiącą 40 % wskaźnika Pp, powiększoną o 5,25 % wskaźnika Pp, i przez liczbę mieszkańców tego powiatu.

Art. 23. 1. Część równoważącą subwencji ogólnej dla powiatów ustala się w wysokości łącznej kwoty wpłat powiatów określonych w art. 30.

2. Część równoważącą subwencji ogólnej dzieli się między powiaty w sposób określony w art. 23a.

3. (uchylony)

Art. 23a. 1. Z kwoty części równoważącej subwencji ogólnej, o której mowa w art. 23 ust. 1, wydziela się kwoty w wysokości:

- 1) 9 % – rozdzielanej, w sposób określony w ust. 2 z uwzględnieniem wydatków na rodziny zastępcze, wykonanych w roku poprzedzającym rok bazowy, między powiaty, które w roku poprzedzającym rok bazowy nie były objęte obowiązkiem dokonywania wpłat, o których mowa w art. 30, lub dla których taka wpłata była ustalona w kwocie niższej od 1 000 000 zł;
- 2) 7 % – rozdzielanej, w sposób określony w ust. 3, między powiaty wskazane przez ministra właściwego do spraw pracy, w których w roku budżetowym nie działa powiatowy urząd pracy, a zadania tej jednostki są realizowane przez inny powiat;
- 3) 30 % – rozdzielanej, w sposób określony w ust. 4, między powiaty, w których długość dróg powiatowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca powiatu jest wyższa od średniej długości dróg powiatowych w kraju w przeliczeniu na jednego mieszkańca kraju;
- 4) 30 % – rozdzielanej, w sposób określony w ust. 5, między miasta na prawach powiatu, w zależności od długości dróg wojewódzkich i krajowych znajdujących się w granicach miast na prawach powiatu;
- 5) 24 % – rozdzielanej, w sposób określony w ust. 6, między powiaty, w których kwota planowanych dochodów powiatu na rok budżetowy jest niższa od kwoty planowanych dochodów powiatu w roku bazowym.

2. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, rozdziela się między powiaty w następujący sposób:

- 1) dla powiatu spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się kwotę wydatków na rodziny zastępcze, wykonanych w roku poprzedzającym rok bazowy;
- 2) dla powiatów spełniających warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oblicza się sumę wydatków na rodziny zastępcze, wykonanych w roku poprzedzającym rok bazowy;
- 3) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku, współczynnik udziału wydatków danego powiatu, o których mowa w pkt 1, w łącznej kwocie wydatków powiatów ustalonej zgodnie z pkt 2;
- 4) wysokość kwoty należnej powiatowi oblicza się jako iloczyn współczynnika udziału, obliczonego w sposób określony w pkt 3, i kwoty części równoważącej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, rozdziela się między powiaty w następujący sposób:

- 1) dla powiatu, w którym powiatowy urząd pracy obejmował swoim zasięgiem działania obszar przekraczający granice tego powiatu, oblicza się kwotę wydatków bieżących powiatowego urzędu pracy, wykonanych w roku poprzedzającym rok bazowy;
- 2) oblicza się liczbę mieszkańców zamieszkałych na obszarze powiatów obsługiwanych przez jeden powiatowy urząd pracy w roku poprzedzającym rok bazowy;
- 3) dla powiatu, o którym mowa w pkt 1, oblicza się kwotę wydatków bieżących powiatowego urzędu pracy, w przeliczeniu na jednego mieszkańca, jako iloraz kwoty wydatków bieżących powiatowego urzędu pracy wyliczonej w sposób określony w pkt 1 i liczby mieszkańców, o której mowa w pkt 2;
- 4) dla powiatu spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wysokość kwoty należnej oblicza się jako iloczyn liczby mieszkańców tego powiatu i kwoty wydatków na jednego mieszkańca, o której mowa w pkt 3;
- 5) jeżeli suma kwot obliczonych w sposób określony w pkt 4 dla powiatów spełniających warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jest wyższa od kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wysokość kwoty należnej powiatowi mnoży się przez iloraz kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 2, i sumy kwot obliczonych dla wszystkich powiatów;
- 6) jeżeli suma kwot obliczonych w sposób określony w pkt 4 dla powiatów spełniających warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jest niższa od kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nadwyżkę środków dzieli się w sposób określony w ust. 2.

4. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, rozdziela się między powiaty w następujący sposób:

- 1) dla powiatów spełniających warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, oblicza się różnicę między długością dróg powiatowych, w przeliczeniu na jednego mieszkańca powiatu, a średnią długością dróg powiatowych w kraju, w przeliczeniu na jednego mieszkańca kraju;
- 2) oblicza się nadwyżkę długości dróg powiatowych w powiecie jako iloczyn różnicy między długością dróg powiatowych wyliczoną w sposób określony w pkt 1 i liczby mieszkańców powiatu;
- 3) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku, współczynnik udziału nadwyżki długości dróg powiatowych w powiecie, o której mowa w pkt 2, w łącznej nadwyżce długości dróg powiatowych w powiatach spełniających warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
- 4) wysokość kwoty należnej powiatowi oblicza się jako iloczyn współczynnika udziału, obliczonego w sposób określony w pkt 3, i kwoty części równoważącej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3.

5. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 4, rozdziela się między miasta na prawach powiatu w następujący sposób:

- 1) ustala się łączną długość dróg wojewódzkich i krajowych w granicach miast na prawach powiatu w kraju;
- 2) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku, współczynnik udziału długości dróg wojewódzkich i krajowych w granicach miasta na prawach powiatu w łącznej długości dróg wojewódzkich i krajowych w granicach miast na prawach powiatu w kraju, o której mowa w pkt 1;
- 3) wysokość kwoty należnej powiatowi oblicza się jako iloczyn współczynnika udziału, obliczonego w sposób określony w pkt 2, i kwoty części równoważącej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 1 pkt 4.

6. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 5, rozdziela się między powiaty w następujący sposób:

- 1) dla danego powiatu oblicza się kwotę planowanych dochodów powiatu na rok budżetowy jako sumę dochodów z tytułu części wyrównawczej subwencji ogólnej i poszczególnych kwot części równoważącej subwencji ogólnej, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, pomniejszoną o ustaloną wpłatę do budżetu państwa;
- 2) dla danego powiatu oblicza się kwotę planowanych dochodów powiatu na rok bazowy jako sumę dochodów z tytułu części wyrównawczej i równoważącej subwencji ogólnej, pomniejszoną o planowaną wpłatę do budżetu państwa;
- 3) dla powiatu spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 5, oblicza się różnicę między planowanymi dochodami, obliczonymi w sposób określony w pkt 1, a planowanymi dochodami, obliczonymi w sposób określony w pkt 2;
- 4) oblicza się łączną kwotę różnic dochodów obliczonych w sposób określony w pkt 3;
- 5) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku, współczynnik udziału różnicy, o której mowa w pkt 3, w łącznej kwocie różnic, o której mowa w pkt 4;
- 6) współczynnik udziału, obliczony w sposób określony w pkt 5, mnoży się przez kwotę części równoważącej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 1 pkt 5;
- 7) jeżeli kwota obliczona w sposób określony w pkt 6 jest wyższa od kwoty różnicy, o której mowa w pkt 3, to wysokość kwoty należnej powiatowi jest równa kwocie tej różnicy obliczonej w sposób określony w pkt 3, a nadwyżkę środków dzieli się w sposób określony w ust. 2;
- 8) jeżeli kwota obliczona w sposób określony w pkt 6 jest niższa od kwoty różnicy, o której mowa w pkt 3, to wysokość kwoty należnej powiatowi jest równa kwocie obliczonej w sposób określony w pkt 6.

7. Planowane na rok bazowy dochody powiatu, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i ust. 6 pkt 2, oraz wpłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 6 pkt 2, ustala się na podstawie informacji, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2.

8. Część równoważąca subwencji ogólnej dla danego powiatu stanowi sumę kwot obliczonych zgodnie z ust. 2–6.

Art. 24. 1. Część wyrównawczą subwencji ogólnej dla województw stanowi suma kwoty podstawowej oraz kwoty uzupełniającej.

2. Kwotę podstawową otrzymuje województwo, w którym wskaźnik dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w województwie, zwany dalej „wskaźnikiem W”, jest mniejszy niż wskaźnik dochodów podatkowych dla wszystkich województw, zwany dalej „wskaźnikiem Ww”.

3. Przez dochody podatkowe, o których mowa w ust. 2, rozumie się łączne dochody z tytułu:

- 1) udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych;
- 2) udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych.

4. Wskaźnik W oblicza się, dzieląc kwotę dochodów podatkowych województwa, planowanych na rok budżetowy z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, przez liczbę mieszkańców województwa.

5. Wskaźnik Ww oblicza się, dzieląc sumę dochodów podatkowych wszystkich województw, ustalonych w sposób określony w ust. 4, przez liczbę mieszkańców kraju.

6. Wysokość należnej województwu kwoty podstawowej ustala się mnożąc liczbę stanowiącą 72 % różnicy między wskaźnikiem Ww a wskaźnikiem W przez liczbę mieszkańców województwa.

7. Kwotę uzupełniającą otrzymuje województwo, w którym wskaźnik W jest niższy od 125 % wskaźnika Ww i liczba mieszkańców nie przekracza 3 milionów.

8. Wysokość kwoty uzupełniającej należnej województwu oblicza się mnożąc liczbę stanowiącą 9 % wskaźnika Ww przez przeliczeniową liczbę mieszkańców, ustaloną dla województw o liczbie mieszkańców:

- 1) nie większej niż 2 miliony – jako sumę 2 milionów mieszkańców i 50 % liczby mieszkańców powyżej 1 miliona;
- 2) większej niż 2 miliony, ale nie większej niż 2,5 miliona – jako sumę 2,5 miliona mieszkańców i 50 % liczby mieszkańców powyżej 2 milionów;
- 3) większej niż 2,5 miliona, ale nie większej niż 3 miliony – jako sumę 2,75 miliona mieszkańców i 50 % liczby mieszkańców ponad 2,5 miliona.

9. Część wyrównawcza subwencji ogólnej dla danego województwa nie może być wyższa niż kwota stanowiąca różnicę między kwotą ustaloną jako iloczyn 125 % wskaźnika Ww i liczby mieszkańców tego województwa a dochodami podatkowymi planowanymi na rok budżetowy z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c.

Art. 24a. 1. W przypadku gdy łączna kwota rocznych dochodów odpowiednio gmin, powiatów lub województw z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku dochodowego od osób prawnych, prognozowanych na rok budżetowy w sposób określony w art. 9 i art. 9a, z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, jest niższa od referencyjnej łącznej kwoty rocznych dochodów z tych tytułów, ustalonej na ten rok w sposób określony w art. 9b ust. 2, oraz gdy w roku budżetowym suma kwoty podstawowej i uzupełniającej części wyrównawczej subwencji ogólnej odpowiednio dla gmin, powiatów lub województw jest niższa od sumy kwoty podstawowej i uzupełniającej części wyrównawczej subwencji ogólnej odpowiednio dla gmin, powiatów lub województw z roku bazowego, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, to część wyrównawcza subwencji ogólnej odpowiednio dla gmin, powiatów lub województw na rok budżetowy jest uzupełniana o kwotę stabilizującą.

2. Wysokość kwoty stabilizującej części wyrównawczej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 1, stanowi równość różnicy między sumą kwoty podstawowej i uzupełniającej części wyrównawczej subwencji ogólnej odpowiednio dla gmin, powiatów lub województw na rok budżetowy a sumą kwoty podstawowej i uzupełniającej części wyrównawczej subwencji ogólnej odpowiednio dla gmin, powiatów lub województw z roku bazowego.

3. Podział kwoty stabilizującej części wyrównawczej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 1, między poszczególne gminy, powiaty lub województwa następuje proporcjonalnie do udziału sumy kwoty podstawowej i uzupełniającej części wyrównawczej subwencji ogólnej dla danej jednostki w sumie kwoty podstawowej i uzupełniającej części wyrównawczej subwencji ogólnej odpowiednio dla wszystkich gmin, powiatów lub województw w roku budżetowym.

Art. 25. (uchylony)

Art. 26. 1. W budżecie państwa tworzy się rezerwę subwencji ogólnej z przeznaczeniem na dofinansowanie:

- 1) inwestycji na drogach publicznych powiatowych i wojewódzkich oraz na drogach powiatowych, wojewódzkich i krajowych w granicach miast na prawach powiatu;
- 2) utrzymania rzecznych przepraw promowych o średnim natężeniu ruchu w skali roku powyżej 2000 pojazdów na dobę, wskazanych przez ministra właściwego do spraw transportu;
- 3) remontu, utrzymania, ochrony i zarządzania drogami krajowymi i wojewódzkimi w granicach miast na prawach powiatu.

1a. W przypadku oddania do użytkowania mostu lub tunelu zastępującego rzeczną przeprawę promową, o której mowa w ust. 1 pkt 2, środki z rezerwy subwencji ogólnej przyznane jednostce samorządu terytorialnego na dofinansowanie tej przeprawy pomniejsza się o kwotę proporcjonalną do okresu użytkowania w roku budżetowym mostu lub tunelu zastępującego rzeczną przeprawę promową, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

1b. Minister właściwy do spraw transportu niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych o oddaniu do użytkowania mostu lub tunelu, o którym mowa w ust. 1a.

2. Wysokość rezerwy, o której mowa w ust. 1, ustala się w kwocie nie mniejszej niż kwota rezerwy przyjęta w ustawie budżetowej na rok bazowy na dofinansowanie zadań, o których mowa w ust. 1, skorygowana w przypadku zmiany zakresu realizowanych zadań.

3. Rezerwą, o której mowa w ust. 1, dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, po zasięgnięciu opinii reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 27. Wielkość części oświatowej subwencji ogólnej dla wszystkich jednostek samorządu terytorialnego ustala corocznie ustawa budżetowa.

Art. 28. 1. Kwotę przeznaczoną na część oświatową subwencji ogólnej dla wszystkich jednostek samorządu terytorialnego ustala się w wysokości łącznej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, nie mniejszej niż przyjęta w ustawie budżetowej w roku bazowym, skorygowanej o kwotę innych wydatków z tytułu zmiany realizowanych zadań oświatowych.

1a. Część oświatową subwencji ogólnej zwiększa się o równość kwoty stanowiącej różnicę między dochodami budżetu państwa uzyskanymi łącznie w drugim półroczu roku poprzedzającego rok bazowy i w pierwszym półroczu roku bazowego z tytułu zwrotu przez jednostki samorządu terytorialnego nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej wraz z odsetkami a kwotą przekazaną jednostkom samorządu terytorialnego z budżetu państwa w tym samym okresie, w związku ze zwrotem nadpłaty w nienależnej kwocie części oświatowej subwencji ogólnej wraz z odsetkami.

2. Od kwoty, o której mowa w ust. 1, odlicza się 0,5 % na rezerwę części oświatowej subwencji ogólnej.

3. Rezerwą części oświatowej subwencji ogólnej dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania oraz reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego.

4. Podział rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej następuje nie później niż do dnia 30 listopada każdego roku. Środki z rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej przekazuje jednostkom samorządu terytorialnego minister właściwy do spraw finansów publicznych.

5. Po odliczeniu rezerwy, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania dzieli część oświatową subwencji ogólnej między poszczególne jednostki samorządu terytorialnego, biorąc pod uwagę zakres realizowanych przez te jednostki zadań oświatowych, z wyłączeniem zadań związanych z:

- 1) dowozem uczniów;
- 2) zapewnieniem kształcenia, wychowania i opieki uczniom, którzy kończą 5 lat lub mniej w roku bazowym, w przedszkolach, oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych i innych formach wychowania przedszkolnego, niezwiązanych z:
 - a) wychowaniem i kształceniem specjalnym,
 - b) zajęciami rewalidacyjno-wychowawczymi,
 - c) zatrudnieniem nauczycieli, o których mowa w art. 42d ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2023 r. poz. 984, 1234, 1586, 1672 i 2005), w łącznej liczbie etatów nauczycieli, o której mowa w art. 42d ust. 3 tej ustawy,
 - d) finansowaniem świadczenia na start, o którym mowa w art. 53a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela;
- 3)³⁾ **prowadzeniem branżowych centrów umiejętności niewchodzących w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.**

6. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego, określa, w drodze rozporządzenia, sposób podziału części oświatowej subwencji ogólnej między poszczególne jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) typów i rodzajów szkół i placówek prowadzonych przez te jednostki;
- 2) stopni awansu zawodowego nauczycieli;
- 3) liczby uczniów w szkołach i placówkach;
- 4) liczby dzieci, które ukończyły 6 lat lub więcej w roku bazowym, objętych wychowaniem przedszkolnym w przedszkolach, oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych i innych formach wychowania przedszkolnego;
- 4a) liczby dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym w przedszkolach niebędących przedszkolami specjalnymi i oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych niebędących szkołami specjalnymi oraz liczby uczniów w szkołach niebędących szkołami specjalnymi, w związku z zatrudnieniem nauczycieli, o których mowa w art. 42d ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, w łącznej liczbie etatów nauczycieli, o której mowa w art. 42d ust. 3 tej ustawy;
- 5) zróżnicowania kwot ustalanych na dzieci objęte wychowaniem przedszkolnym i dzieci realizujące obowiązek szkolny i obowiązek nauki z uwzględnieniem wyższej kwoty na dziecko objęte wychowaniem przedszkolnym w przedszkolach oraz wyższej kwoty w przedszkolach, oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych i innych formach wychowania przedszkolnego zlokalizowanych na terenach wiejskich i w miastach do 5000 mieszkańców;
- 6) zróżnicowania kwot ustalanych na uczniów objętych kształceniem zawodowym w oparciu o prognozę zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy, o której mowa w art. 46b ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900, 1672, 1718 i 2005);
- 7) liczby uczniów lub słuchaczy, niebędących uczniami lub słuchaczami niepełnosprawnymi, którzy uzyskali odpowiednio świadectwo dojrzałości, certyfikat kwalifikacji zawodowej, świadectwo potwierdzające kwalifikację w zawodzie, dyplom zawodowy lub dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe, w liceach ogólnokształcących dla dorosłych, branżowych szkołach II stopnia oraz szkołach policealnych, niebędących szkołami specjalnymi;
- 7a) liczby nauczycieli odbywających przygotowanie do zawodu nauczyciela uprawnionych do świadczenia na start, o którym mowa w art. 53a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela;
- 7b) sytuacji finansowej jednostek samorządu terytorialnego;

³⁾ Dodany przez art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2005); wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

- 8) liczby słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych, którzy zdali egzamin zawodowy lub egzamin potwierdzający kwalifikacje w zawodzie, w zakresie danej kwalifikacji, w szkołach lub placówkach prowadzących kwalifikacyjne kursy zawodowe;
- 9) zróżnicowania kwot ustalanych na uczniów objętych kształceniem zawodowym w zawodach szkolnictwa branżowego o szczególnym znaczeniu dla kultury i dziedzictwa narodowego określonych w wykazie, o którym mowa w art. 46b ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
- 10)⁴⁾ liczby uczniów lub słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe objętych branżowym szkoleniem zawodowym realizowanym przez branżowe centra umiejętności wchodzące w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;**
- 11)⁵⁾ liczby branżowych centrów umiejętności wchodzących w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.**

7. Do podziału części oświatowej subwencji ogólnej przyjmuje się dane zgromadzone w bazie danych systemu informacji oświatowej, o którym mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 152).

Art. 28a. 1. Część rozwojową subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego ustala się w wysokości części rozwojowej subwencji ogólnej z roku bazowego sprzed dokonania zwiększenia, o którym mowa w ust. 3 i 4, indeksowanej wskaźnikiem, o którym mowa w art. 9b ust. 2 pkt 1 lit. a.

2. Kwota części rozwojowej subwencji ogólnej, ustalona w sposób określony w ust. 1, jest rozdzielana między gminy, powiaty i województwa proporcjonalnie do udziału odpowiednio wszystkich gmin, powiatów i województw w wydatkach majątkowych wszystkich jednostek samorządu terytorialnego w roku poprzedzającym rok bazowy.

3. Wysokość części rozwojowej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 2, ulega zwiększeniu w sposób określony w art. 9b.

4. Część rozwojowa subwencji ogólnej dla gmin, powiatów lub województw może być zwiększona ponad wysokość wynikającą z ust. 2 i 3, jeżeli jest to uzasadnione potrzebą realizacji zadań istotnych dla rozwoju państwa.

5. Z kwoty części rozwojowej subwencji ogólnej dla gmin wydziela się, stanowiącą 60 %, kwotę podstawową oraz, stanowiącą po 20 %, premie aktywizującą oraz inwestycyjną.

6. Kwota podstawowa przysługuje każdej gminie, a jej podział następuje proporcjonalnie do liczby mieszkańców gmin, z zastrzeżeniem że kwota dla jednej gminy nie może być mniejsza niż 0,01 % i większa niż 3,0 % kwoty podstawowej ustalonej dla wszystkich gmin.

7. Premia aktywizująca przysługuje gminie, w której dynamika wydatków majątkowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy przekracza dynamikę wydatków majątkowych wszystkich gmin w przeliczeniu na jednego mieszkańca kraju.

7a. Dynamikę, o której mowa w ust. 7, ustala się jako średnią arytmetyczną z 3 lat obejmujących: rok poprzedzający rok bazowy, rok poprzedzający o 2 lata rok bazowy i rok poprzedzający o 3 lata rok bazowy. Dynamikę tę ustala się na podstawie wydatków majątkowych pomniejszonych o równowartość wykonanych dochodów otrzymanych z budżetu innej jednostki samorządu terytorialnego z przeznaczeniem na wydatki majątkowe.

8. Podział premii aktywizującej między uprawnione gminy następuje proporcjonalnie do udziału średnich wydatków majątkowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy w sumie średnich wydatków majątkowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca wszystkich uprawnionych gmin.

9. Premia inwestycyjna przysługuje gminie, w której średnie wydatki majątkowe w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy są wyższe od średnich wydatków majątkowych wszystkich gmin w przeliczeniu na jednego mieszkańca kraju.

10. Podział premii inwestycyjnej między uprawnione gminy następuje proporcjonalnie do udziału średnich wydatków majątkowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy w sumie średnich wydatków majątkowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca wszystkich uprawnionych gmin.

10a. Średnie wydatki majątkowe w przeliczeniu na jednego mieszkańca, o których mowa w ust. 8–10, ustala się jako średnią arytmetyczną z 3 lat obejmujących: rok poprzedzający rok bazowy, rok poprzedzający o 2 lata rok bazowy i rok poprzedzający o 3 lata rok bazowy, na podstawie wydatków majątkowych określonych w ust. 7a zdanie drugie.

11. Część rozwojowa subwencji ogólnej dla danej gminy stanowi sumę kwot oraz premii, o których mowa w ust. 6, 7 i 9.

⁴⁾ Dodany przez art. 4 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

⁵⁾ Dodany przez art. 4 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

12. Do wyliczenia części rozwojowej subwencji ogólnej przyjmuje się dane wykazane w sprawozdaniach jednostek samorządu terytorialnego, których obowiązek sporządzania wynika z przepisów o finansach publicznych w zakresie sprawozdawczości, z uwzględnieniem korekt złożonych do właściwych regionalnych izb obrachunkowych, w terminie do dnia 30 czerwca roku bazowego.

13. Korekta, o której mowa w ust. 12, dokonana po dniu 30 czerwca roku bazowego nie powoduje zmiany wysokości części rozwojowej subwencji ogólnej.

14. W celu ustalenia wydatków majątkowych dla wszystkich gmin wydatki majątkowe miast na prawach powiatu rozdziela się na część gminną i powiatową proporcjonalnie do udziału dochodów podatkowych, o których mowa w art. 20 ust. 3 oraz art. 22 ust. 3, w dochodach podatkowych wszystkich miast na prawach powiatu.

15. W celu ustalenia premii, o których mowa w ust. 7 i 9, dla poszczególnych miast na prawach powiatu, przyjmuje się wysokość wydatków w danym roku wyliczonych w sposób określony w ust. 14.

16. Przepisy ust. 5–15 stosuje się odpowiednio do ustalania części rozwojowej subwencji ogólnej dla powiatów i województw, z tym że kwota podstawowa dla:

- 1) powiatu – nie może być mniejsza niż 0,10 % i większa niż 0,95 % kwoty podstawowej dla wszystkich powiatów;
- 2) województwa – nie może być mniejsza niż 3 % i większa niż 10 % kwoty podstawowej dla wszystkich województw.

Art. 29. 1. Gminy, w których wskaźnik G jest większy niż 150 % wskaźnika Gg, dokonują wpłat do budżetu państwa, z przeznaczeniem na część równoważącą subwencji ogólnej dla gmin.

2. Kwotę rocznej wpłaty oblicza się mnożąc liczbę mieszkańców gminy przez kwotę wynoszącą:

- 1) 20 % nadwyżki wskaźnika G ponad 150 % wskaźnika Gg – dla gmin, w których wskaźnik G jest nie większy niż 200 % wskaźnika Gg;
- 2) 10 % wskaźnika Gg, powiększoną o 25 % nadwyżki wskaźnika G ponad 200 % wskaźnika Gg – dla gmin, w których wskaźnik G jest większy niż 200 % i nie większy niż 300 % wskaźnika Gg;
- 3) 35 % wskaźnika Gg, powiększoną o 30 % nadwyżki wskaźnika G ponad 300 % wskaźnika Gg – dla gmin, w których wskaźnik G jest większy niż 300 % wskaźnika Gg.

Art. 30. 1. Powiaty, w których wskaźnik P jest większy niż 110 % wskaźnika Pp, dokonują wpłat do budżetu państwa, z przeznaczeniem na część równoważącą subwencji ogólnej dla powiatów.

2. Kwotę rocznej wpłaty oblicza się mnożąc liczbę mieszkańców powiatu przez kwotę wynoszącą:

- 1) 80 % nadwyżki wskaźnika P ponad 110 % wskaźnika Pp – dla powiatów, w których wskaźnik P jest nie większy niż 120 % wskaźnika Pp;
- 2) 8 % wskaźnika Pp, powiększoną o 95 % nadwyżki wskaźnika P ponad 120 % wskaźnika Pp – dla powiatów, w których wskaźnik P jest większy niż 120 % i nie większy niż 125 % wskaźnika Pp;
- 3) 12,75 % wskaźnika Pp, powiększoną o 98 % nadwyżki wskaźnika P ponad 125 % wskaźnika Pp – dla powiatów, w których wskaźnik P jest większy niż 125 % wskaźnika Pp.

Art. 31. (uchylony)

Art. 32. 1. Podstawę do wyliczenia wskaźników G, Gg, P, Pp, W i Ww oraz kwot, o których mowa w art. 21a ust. 1 pkt 3, stanowią:

- 1) w odniesieniu do dochodów określonych w art. 20 ust. 3 pkt 1–8 – dochody wykazane za rok poprzedzający rok bazowy w sprawozdaniach jednostek samorządu terytorialnego, których obowiązek sporządzania wynika z przepisów o finansach publicznych w zakresie sprawozdawczości budżetowej, z uwzględnieniem korekt złożonych do właściwych regionalnych izb obrachunkowych, w terminie do dnia 30 czerwca roku bazowego;
- 2) w odniesieniu do dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych – dochody planowane na rok budżetowy, z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, według stanu na dzień 10 sierpnia roku bazowego.

2. Podstawę do wyliczenia kwot, o których mowa w art. 21a ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 23a ust. 1 pkt 1 i 2, stanowią wydatki wykazane za rok poprzedzający rok bazowy w sprawozdaniach jednostek samorządu terytorialnego, których obowiązek sporządzania wynika z przepisów o finansach publicznych w zakresie sprawozdawczości budżetowej, z uwzględnieniem korekt złożonych do właściwych regionalnych izb obrachunkowych, w terminie do dnia 30 czerwca roku bazowego.

3. W celu ustalenia części wyrównawczej subwencji ogólnej i wpłat oraz kwoty, o której mowa w art. 21a ust. 1 pkt 3, przyjmuje się dochody, które jednostka samorządu terytorialnego może uzyskać z podatku rolnego, stosując do ich

obliczenia średnią cenę skupu żyta, a z podatku leśnego – średnią cenę sprzedaży drewna, ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, a w przypadku innych podatków, stosując do ich obliczenia górne granice stawek podatków obowiązujące w danym roku. Do dochodów, które jednostka samorządu terytorialnego może uzyskać, zalicza się także skutki finansowe wynikające z zastosowania, przewidzianych w przepisach prawa podatkowego, ulg podatkowych oraz ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w postaci umorzenia w całości lub w części zaległości podatkowych.

4. Przy wyliczaniu części równoważącej subwencji ogólnej dla gmin na rok budżetowy uwzględnia się gminy miejskie, wiejskie i miejsko-wiejskie, ujęte w rejestrze terytorialnym, o którym mowa w art. 47 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 773) – według stanu na dzień 1 stycznia roku bazowego.

5. Do wyliczenia kwot subwencji ogólnej przyjmuje się dane o długości dróg powiatowych, dróg wojewódzkich i krajowych w miastach na prawach powiatu oraz powierzchni dróg wojewódzkich, zawarte w informacji o sieci dróg publicznych, o której mowa w art. 18 ust. 2 pkt 1a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 645, 760, 1193 i 1688), przekazane przez ministra właściwego do spraw transportu do dnia 31 maja roku bazowego – według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok bazowy.

Rozdział 5

Zasady i tryb przekazywania części subwencji ogólnej

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych informuje właściwe jednostki samorządu terytorialnego o:

- 1) rocznych planowanych kwotach części subwencji ogólnej i planowanych wpłatach, przyjętych w projekcie ustawy budżetowej, oraz o planowanej kwocie dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych – w terminie do dnia 15 października roku bazowego;
- 2) rocznych kwotach części subwencji ogólnej i rocznych wpłatach, wynikających z ustawy budżetowej, oraz o kwocie z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych – w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy budżetowej;
- 3) zmianach kwot części subwencji ogólnej w wyniku podziału rezerwy tej części subwencji;
- 4) środkach wynikających z podziału rezerw, o których mowa w art. 26 ust. 1 i art. 36 ust. 4 pkt 1.

1a. Informacje, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazywać, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344), w postaci dokumentu elektronicznego, z wykorzystaniem aplikacji wskazanej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Jeżeli roczne kwoty części subwencji ogólnej dla poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zostały ustalone w innej wysokości niż kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – minister właściwy do spraw finansów publicznych dokonuje rozliczenia środków należnych i przekazanych:

- 1) w przypadku, gdy raty przekazane są mniejsze od rat należnych – zwiększając kolejną ratę o kwotę stanowiącą różnicę między kwotą należną za dany okres, ustaloną na podstawie kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 2, a kwotą faktycznie przekazaną, wyliczoną w oparciu o kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) w przypadku, gdy raty przekazane są większe od rat należnych – zmniejszając kolejną ratę o kwotę stanowiącą różnicę między kwotą faktycznie przekazaną, wyliczoną w oparciu o kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, a kwotą należną za dany okres, ustaloną na podstawie kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 2, a jeżeli różnica jest wyższa od jednej raty, ustalonej na podstawie kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 2 – wstrzymując przekazywanie rat aż do zlikwidowania powstałej nadpłaty.

3. Pozostałe po dokonaniu rozliczenia zgodnie z ust. 2 raty części subwencji ogólnej wynoszą 1/12 kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 2, a raty części oświatowej subwencji ogólnej – 1/13 (2/13 za marzec) kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Jeżeli roczne kwoty wpłat jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zostały ustalone w innej wysokości niż kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – jednostka samorządu terytorialnego dokonuje rozliczenia środków należnych i przekazanych:

- 1) w przypadku, gdy raty przekazane są mniejsze od rat należnych – zwiększając kolejną ratę o kwotę stanowiącą różnicę między kwotą należną za dany okres, ustaloną na podstawie kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 2, a kwotą faktycznie przekazaną, wyliczoną w oparciu o kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) w przypadku, gdy raty przekazane są większe od należnych – zmniejszając kolejną ratę o kwotę stanowiącą różnicę między kwotą faktycznie przekazaną, wyliczoną w oparciu o kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, a kwotą należną za dany okres ustaloną na podstawie kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 2, a jeżeli różnica jest wyższa od jednej raty,

ustalanej na podstawie kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 2 – wstrzymując przekazywanie rat aż do zlikwidowania powstałej nadpłaty.

5. Pozostałe po dokonaniu rozliczenia zgodnie z ust. 4 raty wpłat wynoszą 1/12 kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje właściwym jednostkom samorządu terytorialnego:

- 1) część oświatową subwencji ogólnej, w dwunastu ratach miesięcznych – w terminie do 25. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty wynagrodzeń, z tym że rata za marzec wynosi 2/13 ogólnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej;
- 2) część wyrównawczą i rozwojową subwencji ogólnej, w dwunastu ratach miesięcznych – w terminie do 15. dnia każdego miesiąca;
- 3) część równoważącą i regionalną subwencji ogólnej, w dwunastu ratach miesięcznych – w terminie do 25. dnia każdego miesiąca.

1a. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii lub jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo przejściowego ograniczenia dochodów jednostek samorządu terytorialnego, minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać raty części oświatowej, wyrównawczej, rozwojowej, równoważącej i regionalnej subwencji ogólnej wszystkim uprawnionym jednostkom samorządu terytorialnego w terminach wcześniejszych niż określone w ust. 1.

2. Jednostkom samorządu terytorialnego przysługują odsetki ustalone jak dla zaległości podatkowych od kwoty subwencji nieprzekazanej w terminach określonych w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

3. W przypadku zmiany banku prowadzącego obsługę budżetu jednostki samorządu terytorialnego lub zmiany numeru rachunku bankowego do obsługi budżetu jednostki samorządu terytorialnego, jednostka samorządu terytorialnego jest zobowiązana do przekazania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w terminie 30 dni przed dniem zamknięcia rachunku funkcjonującego przed zmianą, informacji o nowym rachunku bankowym.

4. Jeżeli jednostka samorządu terytorialnego nie dopełni obowiązku, o którym mowa w ust. 3, i minister właściwy do spraw finansów publicznych przy przekazywaniu środków z tytułów, o których mowa w ust. 1, nie dotrzyma terminów określonych w tym przepisie – jednostce samorządu terytorialnego nie przysługują odsetki, o których mowa w ust. 2.

5. Dodatkowe opłaty związane z niedopełnieniem przez jednostkę samorządu terytorialnego obowiązku, o którym mowa w ust. 3, pobierane przez bank prowadzący obsługę budżetu państwa obciążają jednostkę samorządu terytorialnego, która niezwłocznie, bez wezwania, dokonuje zwrotu tych opłat.

Art. 35. 1. Jednostki samorządu terytorialnego dokonują wpłat określonych w art. 29, art. 30 i art. 70a na rachunek budżetu państwa w dwunastu równych ratach w terminie do 15 dnia każdego miesiąca, z zastrzeżeniem art. 91. Od kwot niewpłaconych w tym terminie nalicza się odsetki ustalone jak dla zaległości podatkowych.

2. Jeżeli jednostka samorządu terytorialnego, mimo ciążącego na niej obowiązku, nie dokonała w terminie – w całości lub w części – wpłat określonych w art. 29, art. 30 i art. 70a, minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania z tytułu wpłat wraz z odsetkami ustalonymi jak dla zaległości podatkowych.

3. Do wpłat określonych w art. 29, art. 30 i art. 70a stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem rozdziałów 6a, 7a, 9a–12 i 15.

4. (uchylony)

5. Do egzekucji wpłat określonych w art. 29, art. 30 i art. 70a stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 36. 1. W przypadku gdy część wyrównawcza, równoważąca, regionalna lub rozwojowa subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego jest wyższa od należnej lub wpłata, o której mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a, jest niższa od należnej, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze decyzji:

- 1) zmniejsza kwotę części subwencji ogólnej ustalonej na rok budżetowy oraz:
 - a) potrąca z kolejnej raty nienależnie otrzymaną kwotę, wynikającą ze zmniejszenia tej części subwencji, a jeżeli nienależnie otrzymana kwota jest wyższa od jednej raty – wstrzymuje przekazywanie rat, bądź gdy nienależnie otrzymana kwota jest wyższa od kwoty pozostałej do przekazania do końca roku budżetowego – wstrzymuje przekazywanie rat i zobowiązuje do zwrotu pozostałej części nienależnej kwoty subwencji,
 - b) zobowiązuje do zapłaty odsetek, ustalonych jak dla zaległości podatkowych, od nienależnie otrzymanej kwoty, wynikającej ze zmniejszenia tej części subwencji;

- 2) w zakresie części subwencji ogólnej za lata poprzedzające rok budżetowy – zobowiązuje do zwrotu nienależnej kwoty części subwencji ogólnej wraz z odsetkami ustalonymi jak dla zaległości podatkowych, chyba że jednostka ta dokonała wcześniej zwrotu nienależnie otrzymanych kwot wraz z odsetkami ustalonymi jak dla zaległości podatkowych;
- 3) zwiększa kwotę wpłaty od jednostki samorządu terytorialnego oraz zobowiązuje do zapłaty należnej kwoty wraz z odsetkami ustalonymi jak dla zaległości podatkowych.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się, jeżeli nienależna kwota danej części subwencji ogólnej lub kwota, o którą zaniżono wpłatę, jest niższa od trzykrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na rok, na który ustalono zawyżoną kwotę subwencji ogólnej lub w którym wpłata była niższa od należnej, obowiązującego w dniu przekazania informacji, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, uzyskane nienależnie przez jednostkę samorządu terytorialnego:

- 1) w roku budżetowym – podlegają zwrotowi do budżetu państwa i tworzą rezerwę przeznaczoną dla jednostek samorządu terytorialnego, którą dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 2) w zakresie części subwencji ogólnej za lata poprzedzające rok budżetowy – podlegają zwrotowi do budżetu państwa i stanowią wydatek budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

5. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 3 minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiadamia właściwą regionalną izbę obrachunkową o dokonanych korektach kwoty części subwencji ogólnej lub wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a.

6. Uzyskane nienależnie przez jednostkę samorządu terytorialnego kwoty części wyrównawczej, równoważącej, regionalnej i rozwojowej subwencji ogólnej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zwrócone po dniu 15 grudnia roku budżetowego nie tworzą rezerwy, o której mowa w ust. 4 pkt 1, lecz podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

7. Kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 3, podlegają wpłacie do budżetu państwa.

8. Odsetki od kwot, o których mowa w ust. 1, jednostka samorządu terytorialnego nalicza:

- 1) od dnia następującego po dniu, w którym obciążono rachunek bankowy budżetu państwa na podstawie polecenia przelewu z tytułu każdej kolejnej zawyżonej raty odpowiedniej części subwencji ogólnej, a w przypadku wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a – od dnia następującego po dniu, w którym wpłata powinna być dokonana w prawidłowej wysokości;
- 2) do dnia:
 - a) zwrotu na rachunek budżetu państwa nienależnej kwoty lub
 - b) potrącenia nienależnej kwoty, lub
 - c) obciążenia rachunku jednostki samorządu terytorialnego na podstawie polecenia przelewu z tytułu wpłaty.

9. Odsetek od kwot, o których mowa w ust. 1, nie nalicza się, jeżeli:

- 1) jednostka samorządu terytorialnego otrzymała część wyrównawczą, równoważącą, regionalną lub rozwojową subwencji ogólnej, w kwocie wyższej od należnej albo dokonała wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a, w kwocie niższej od należnej, z przyczyn od siebie niezależnych lub
- 2) podstawą do wydania decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, są korekty sprawozdań jednostek samorządu terytorialnego, których obowiązek sporządzania wynika z przepisów o finansach publicznych w zakresie sprawozdawczości budżetowej, złożone do właściwych regionalnych izb obrachunkowych po dniu 30 czerwca roku bazowego, ale przed dniem ogłoszenia ustawy budżetowej na rok budżetowy.

10. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie mogą być wydane po upływie 5 lat, licząc od końca roku budżetowego, za który sporządzono sprawozdanie z wykonania budżetu jednostki samorządu terytorialnego zawierające dane stanowiące podstawę do wyliczenia subwencji ogólnej i wpłat.

11. Jeżeli jednostka samorządu terytorialnego w roku budżetowym, z przyczyn od niej niezależnych, otrzymała część wyrównawczą, równoważącą, regionalną lub rozwojową subwencji ogólnej w kwocie niższej od należnej lub dokonała wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a, w kwocie wyższej od należnej – jednostce tej przysługuje prawo do wyrównania różnicy pomiędzy zaniżoną kwotą odpowiedniej części subwencji ogólnej a kwotą należną z tych tytułów lub zwrot zawyżonej kwoty dokonanych wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a.

12. Przyznanie wyrównania różnicy między zaniżoną kwotą odpowiedniej części subwencji ogólnej a kwotą należną z tych tytułów lub zwrotu zawyżonej kwoty dokonanych wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a, następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Wniosek o wyrównanie różnicy między zaniżoną kwotą odpowiedniej części subwencji ogólnej a kwotą należną z tych tytułów lub zwrot zawyżonej kwoty dokonanych wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a, jednostka samorządu terytorialnego może złożyć do końca roku następującego po roku budżetowym, w którym otrzymała zaniżoną kwotę części subwencji ogólnej lub dokonała wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a, w kwocie wyższej od należnej.

13. Od kwoty stanowiącej różnicę między zaniżoną kwotą odpowiedniej części subwencji ogólnej a kwotą należną z tych tytułów lub od kwoty stanowiącej różnicę między zawyżoną kwotą wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a, a kwotą należną, jednostce samorządu terytorialnego przysługują odsetki ustalone jak dla zaległości podatkowych, liczone od dnia następującego po zakończeniu roku budżetowego, w którym jednostka otrzymała zaniżoną kwotę części subwencji ogólnej lub dokonała wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a, w kwocie wyższej od należnej.

14. Odsetek od kwot, o których mowa w ust. 13, nie nalicza się w przypadku, gdy różnica między zaniżoną kwotą odpowiedniej części subwencji ogólnej a kwotą należną lub między zawyżoną kwotą dokonanych wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a, a kwotą należną:

- 1) powstała w wyniku przekazania przez jednostkę samorządu terytorialnego nieprawidłowych danych w sprawozdaniach i informacjach, których obowiązek sporządzenia wynika z przepisów odrębnych;
- 2) jest niższa od trzykrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na rok, na który ustalono zaniżoną kwotę odpowiedniej części subwencji ogólnej lub w którym dokonana wpłata była wyższa od należnej.

Art. 36a. 1. Środki rezerwy, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1, mogą być przeznaczone dla:

- 1) gmin, powiatów i województw, w których dochody, w przeliczeniu na jednego mieszkańca, są niższe od średnich dochodów odpowiednio wszystkich gmin, powiatów i województw, w przeliczeniu na jednego mieszkańca kraju;
- 2) jednostek samorządu terytorialnego:
 - a) realizujących zadania własne z zakresu pomocy społecznej, o których mowa w odrębnych przepisach,
 - b) w których w wyniku nieprzewidzianych zdarzeń wystąpiły straty w ich majątku,
 - c) udzielających pomocy repatriantom i członkom ich rodzin,
 - d) w przypadkach szczególnie uzasadnionych potrzebami społecznymi lub gospodarczymi tych jednostek niewynikającymi z realizacji zadań własnych z zakresu pomocy społecznej, o których mowa w lit. a;
- 3) gmin, które w roku budżetowym dokonały wpłat do budżetu państwa, o których mowa w art. 29, i w których wskaźnik G przyjęty do wyliczenia wpłat na rok budżetowy jest niższy od 2000 % wskaźnika Gg.

2. Środki rezerwy, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1, przeznaczone dla jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa:

- 1) w ust. 1 pkt 2 lit. a – są dzielone z uwzględnieniem wysokości środków przekazanych na te zadania z budżetu państwa w roku bazowym lub wysokości wydatków na te zadania wykonanych w roku bazowym;
- 2) w ust. 1 pkt 2 lit. b – są dzielone z uwzględnieniem wysokości strat w majątku danej jednostki w stosunku do jej dochodów własnych;
- 3) w ust. 1 pkt 2 lit. c – są dzielone z uwzględnieniem wydatków wykonanych w roku bazowym lub planowanych na ten cel w roku budżetowym przez jednostkę w stosunku do jej dochodów własnych.

3. Podziału rezerwy, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1, dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych po uzgodnieniu z reprezentacją jednostek samorządu terytorialnego:

- 1) kryteriów, według których rozdzielana będzie rezerwa, spośród kryteriów określonych w ust. 1;
- 2) wielkości środków rozdzielanych na podstawie poszczególnych kryteriów;
- 3) szczegółowego sposobu podziału rezerwy na podstawie poszczególnych kryteriów.

4. W przypadku niezgodnienia podziału w zakresie, o którym mowa w ust. 3, podziału rezerwy, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1, dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych w następujący sposób:

- 1) część rezerwy pochodzącą ze środków, o których mowa w art. 21a ust. 2 pkt 6 i ust. 3 pkt 6, rozdziela się między gminy spełniające warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, proporcjonalnie do udziału kwoty wpłaty dokonanej przez gminę w łącznej kwocie wpłat dokonanych przez wszystkie gminy spełniające warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
- 2) część rezerwy pochodzącą z nienależnych kwot subwencji ogólnej, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, rozdziela się między powiaty, które otrzymały w roku bazowym dotację z budżetu państwa na prowadzenie domów pomocy społecznej, o której mowa w art. 87 ust. 1, proporcjonalnie do wysokości udziału dotacji otrzymanych przez powiat w łącznej kwocie dotacji na ten cel otrzymanych przez wszystkie powiaty.

5. Podział rezerwy, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1, następuje nie później niż do dnia 16 grudnia roku budżetowego.

6. Podstawę do wyliczenia dochodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stanowią liczba mieszkańców oraz w odniesieniu do:

- 1) gmin – dochody podatkowe, o których mowa w art. 20 ust. 3 pkt 1–8, za rok bazowy ustalone z uwzględnieniem art. 32 ust. 3 oraz planowane na rok budżetowy dochody podatkowe, o których mowa w art. 20 ust. 3 pkt 9 i 10 z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, powiększone o część wyrównawczą, równoważącą i zwiększenie kwoty podstawowej części rozwojowej subwencji ogólnej, o którym mowa w art. 9b ust. 1, ustalone na rok budżetowy oraz pomniejszone o wpłaty, o których mowa w art. 29, ustalone na rok budżetowy;
- 2) powiatów – dochody podatkowe, o których mowa w art. 22 ust. 3, planowane na rok budżetowy z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, powiększone o część wyrównawczą, równoważącą i zwiększenie kwoty podstawowej części rozwojowej subwencji ogólnej, o którym mowa w art. 9b ust. 1, ustalone na rok budżetowy oraz pomniejszone o wpłaty, o których mowa w art. 30, ustalone na rok budżetowy;
- 3) województw – dochody podatkowe, o których mowa w art. 24 ust. 3, planowane na rok budżetowy z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, powiększone o część wyrównawczą, regionalną i zwiększenie kwoty podstawowej części rozwojowej subwencji ogólnej, o którym mowa w art. 9b ust. 1, ustalone na rok budżetowy oraz pomniejszone o wpłaty, o których mowa w art. 70a, ustalone na rok budżetowy.

7. Do wyliczenia dochodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, przyjmuje się dochody i wydatki wykazane za rok bazowy w sprawozdaniach jednostek samorządu terytorialnego, których obowiązek sporządzenia wynika z przepisów o finansach publicznych w zakresie sprawozdawczości budżetowej, z uwzględnieniem korekt złożonych do właściwych regionalnych izb obrachunkowych, w terminie do dnia 30 czerwca roku budżetowego, a jeżeli podział rezerwy, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1, następuje przed dniem 1 sierpnia roku budżetowego – z uwzględnieniem korekt, które wpłynęły do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym dokonywany jest podział.

Art. 36b. Rezerwa, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1, może być zwiększona środkami z rezerwy celowej budżetu państwa w przypadku wystąpienia zdarzeń wpływających na poziom dochodów lub wydatków jednostek samorządu terytorialnego. Podziału tych środków między jednostki samorządu terytorialnego dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych po zasięgnięciu opinii reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego. Przepisów art. 36a nie stosuje się.

Art. 37. 1. W przypadku gdy ustalona dla jednostki samorządu terytorialnego część oświatowa subwencji ogólnej jest wyższa od należnej, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze decyzji:

- 1) zmniejsza o odpowiednią kwotę część oświatową subwencji ogólnej w zakresie subwencji na rok budżetowy oraz potrąca z kolejnej raty nienależnie otrzymaną kwotę, wynikającą ze zmniejszenia tej części subwencji, a jeżeli nienależnie otrzymana kwota jest wyższa od jednej raty – wstrzymuje przekazywanie rat, bądź gdy nienależnie otrzymana kwota jest wyższa od kwoty pozostałej do przekazania do końca roku budżetowego – wstrzymuje przekazywanie rat i zobowiązuje do zwrotu pozostałej części nienależnej kwoty części subwencji;
- 2) zobowiązuje do zwrotu nienależnej kwoty tej części subwencji, chyba że jednostka ta dokonała wcześniej zwrotu nienależnie otrzymanych kwot – w zakresie subwencji za lata poprzedzające rok budżetowy.

1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

1b. Jeżeli nienależna kwota części oświatowej subwencji ogólnej jest niższa od trzykrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na rok, na który ustalono zawyżoną kwotę tej części subwencji ogólnej, obowiązującego w dniu przekazania informacji, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, decyzji, o których mowa w ust. 1, nie wydaje się, a na jednostce samorządu terytorialnego nie ciąży obowiązek zwrotu nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej do budżetu państwa.

2. W przypadku określonym w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiadamia właściwą regionalną izbę obrachunkową o zmniejszeniu kwoty części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego.

3. Kwoty, o których mowa w ust. 1, uzyskane nienależnie przez jednostkę samorządu terytorialnego:

- 1) ustalone na rok budżetowy – podlegają zwrotowi do budżetu państwa i zwiększają kwotę rezerwy, o której mowa w art. 28 ust. 2;
- 2) za lata poprzedzające rok budżetowy – podlegają zwrotowi do budżetu państwa i stanowią wydatek budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3a. Uzyskana nienależnie przez jednostkę samorządu terytorialnego kwota części oświatowej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zwrócona po 31 października roku budżetowego nie zwiększa rezerwy, o której mowa w art. 28 ust. 2, lecz podlega zwrotowi do budżetu państwa.

4. Jeżeli do bazy danych systemu informacji oświatowej, o którym mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej, zostały przekazane nieprawdziwe dane i jednostka samorządu terytorialnego otrzymała część oświatową subwencji ogólnej w kwocie niższej od należnej – jednostce tej nie przysługuje zwiększenie części oświatowej subwencji ogólnej, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2.

5. Przepis art. 36 ust. 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 37a. 1. Jeżeli ze sprawozdania z audytu lub wyniku kontroli sporządzonego przez organ kontroli państwowej lub nadzoru nad jednostkami samorządu terytorialnego wynika, że jednostka samorządu terytorialnego otrzymała kwotę części oświatowej subwencji ogólnej wyższą od należnej, to dokumenty te stanowią podstawę do zwrotu nienależnej kwoty tej części subwencji.

2. Jednostka samorządu terytorialnego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentu, o którym mowa w ust. 1:

- 1) składa ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oświadczenie, w którym uznaje zasadność zwrotu do budżetu państwa całej nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, albo
- 2) występuje do ministra właściwego do spraw finansów publicznych z wnioskiem o skierowanie sprawy zwrotu nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej na drogę postępowania administracyjnego.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, doręcza się również organowi, który przeprowadzał audyt lub kontrolę.

4. Wierzycielem zobowiązania wynikającego z oświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, zawiera co najmniej:

- 1) nazwę jednostki samorządu terytorialnego;
- 2) wysokość kwoty podlegającej zwrotowi do budżetu państwa;
- 3) wskazanie roku budżetowego, którego dotyczy nienależnie otrzymana kwota;
- 4) wskazanie dokumentu, z którego wynika, że jednostka samorządu terytorialnego otrzymała kwotę części oświatowej subwencji ogólnej w kwocie wyższej od należnej;
- 5) datę i podpisy osób uprawnionych do składania oświadczeń woli w sprawach majątkowych w imieniu jednostki samorządu terytorialnego.

6. W przypadku wystąpienia do ministra właściwego do spraw finansów publicznych z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, od nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej otrzymanej w latach poprzedzających rok budżetowy nalicza się odsetki ustalone jak dla zaległości podatkowych, od dnia następującego po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, do dnia zapłaty.

7. W przypadku niedokonania czynności, o których mowa w ust. 2, w terminie, o którym mowa w tym przepisie, minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje decyzję administracyjną. W decyzji zobowiązującej do zwrotu nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej ustala się kwotę podlegającą zwrotowi wraz z odsetkami ustalonymi jak dla zaległości podatkowych, od dnia następującego po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, do dnia zapłaty.

8. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego i prowadzenia egzekucji na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 i 2760).

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, mając na względzie, że dokument ten będzie stanowić podstawę stosowania egzekucji administracyjnej oraz powinien zawierać pouczenie, że oświadczenie stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

Art. 38. 1. O ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do nienależnych kwot części subwencji ogólnej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem rozdziałów 6a, 9a–12 i 15 oraz:

- 1) rozdziału 7a, a także art. 55 § 2 i art. 57 tej ustawy – w odniesieniu do kwot, o które została zmniejszona w roku budżetowym część wyrównawcza, równoważąca, regionalna lub rozwojowa subwencji ogólnej wraz z odsetkami;
- 2) rozdziałów 6 i 7a tej ustawy – w odniesieniu do kwot, o które została zmniejszona część oświatowa subwencji ogólnej na rok budżetowy oraz do nienależnie otrzymanych w latach poprzedzających rok budżetowy kwot części oświatowej subwencji ogólnej, przy czym przepisy działu III rozdziału 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio w przypadku, o którym mowa w art. 37a ust. 6 i 7;
- 3) art. 57 i art. 67a § 1 pkt 3 tej ustawy – w odniesieniu do nienależnie otrzymanych w latach poprzedzających rok budżetowy kwot części wyrównawczej, równoważącej, regionalnej lub rozwojowej subwencji ogólnej wraz z odsetkami.

2. Przewidziane w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa kompetencje organu podatkowego wykonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

3. Jednostki samorządu terytorialnego dokonują zwrotu nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, za lata poprzedzające rok budżetowy, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 37 ust. 1 pkt 2, stała się ostateczna, lub od dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1.

4. W przypadku gdy kwota podlegająca zwrotowi do budżetu państwa, wynikająca z wydanych w danym roku ostatecznych decyzji, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 2, lub z dokumentów, o których mowa w art. 37a ust. 1, wraz z odsetkami, przekracza:

- 1) 3 % dochodów podatkowych jednostki samorządu terytorialnego, ale nie przekracza 6 % tych dochodów – zwrot nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej może nastąpić w 2 równych ratach rocznych,
- 2) 6 % dochodów podatkowych jednostki samorządu terytorialnego, ale nie przekracza 12 % tych dochodów – zwrot nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej może nastąpić w 3 równych ratach rocznych,
- 3) 12 % dochodów podatkowych jednostki samorządu terytorialnego – zwrot nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej może nastąpić w 5 równych ratach rocznych

– w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku, przy czym pierwsza rata podlega zwrotowi w roku następującym po roku, w którym decyzja, o której mowa w art. 37 ust. 1 pkt 2, stała się ostateczna, lub jednostka złożyła oświadczenie, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1.

5. Podstawę do wyliczenia relacji, o której mowa w ust. 4, stanowią dochody podatkowe uwzględnione do wyliczenia części wyrównawczej subwencji ogólnej odpowiednio dla gmin, powiatów i województw na rok, w którym decyzja, o której mowa w art. 37 ust. 1 pkt 2, stała się ostateczna, lub jednostka samorządu terytorialnego złożyła oświadczenie, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1.

6. W przypadku miast na prawach powiatu ustalenie relacji, o której mowa w ust. 4, następuje odrębnie w odniesieniu do dochodów podatkowych w części przysługującej gminom lub powiatom.

Rozdział 6

Zasady i tryb ustalania kwot części subwencji ogólnej, udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku dochodowego od osób prawnych i wpłat dla nowych jednostek samorządu terytorialnego

Art. 39. 1. Części subwencji ogólnej dla nowych jednostek samorządu terytorialnego i wpłaty od nowych jednostek samorządu terytorialnego oblicza się w następujący sposób:

- 1) kwoty części wyrównawczej, równoważącej, regionalnej i rozwojowej subwencji ogólnej i kwoty wpłat, obliczone na rok budżetowy dla wszystkich, istniejących w roku poprzedzającym rok bazowy, jednostek samorządu terytorialnego, leżących na obszarze dzielonych jednostek samorządu terytorialnego, dzieli się między nowe jednostki samorządu terytorialnego proporcjonalnie do liczby ich mieszkańców, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok bazowy, z uwzględnieniem zmian w podziale administracyjnym kraju wprowadzonych po dniu 31 grudnia roku poprzedzającego rok bazowy;
- 2) kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, obliczone na rok budżetowy dla wszystkich, istniejących w roku poprzedzającym rok bazowy, jednostek samorządu terytorialnego, leżących na obszarze dzielonych jednostek samorządu terytorialnego, oblicza się dzieląc kwoty tej części subwencji, obliczonej zgodnie z art. 28, między nowe jednostki samorządu terytorialnego, proporcjonalnie do zakresu zadań oświatowych.

1a. Podziałowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, podlegają kwoty części subwencji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2.

1b. Jeżeli kwota części wyrównawczej, równoważącej, regionalnej lub rozwojowej subwencji ogólnej wynikająca z udziału, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest niższa od trzykrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na rok budżetowy, minister właściwy do spraw finansów publicznych nie dokonuje podziału danej części subwencji ogólnej.

2. (uchylony)

3. W przypadku połączenia jednostek samorządu terytorialnego kwoty części subwencji ogólnej i wpłat oraz udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych dla nowej jednostki samorządu terytorialnego ustala się jako sumy tych kwot ustalonych dla łączonych jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 40. 1. Nowe jednostki samorządu terytorialnego, w terminie jednego miesiąca od dnia podjęcia decyzji o podziale, w drodze uchwał podjętych przez organy stanowiące wszystkich zainteresowanych jednostek samorządu terytorialnego, mogą uzgodnić inny, niż określony w art. 39, sposób podziału ostatecznych kwot części subwencji ogólnej, wpłat oraz planowanego udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku dochodowego od osób prawnych.

2. Ustalenie nowego podziału części subwencji ogólnej, wpłat oraz udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku dochodowego od osób prawnych następuje w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych uchwał, o których mowa w ust. 1.

Art. 41. 1. Dla gminy powstałej w wyniku połączenia dwóch lub więcej gmin, w drodze zgodnych uchwał, wskaźnik udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, określony w art. 4 ust. 2, w okresie 5 lat, począwszy od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym podjęto decyzję o połączeniu, jest zwiększony o pięć punktów procentowych.

1a.⁶⁾ Dla gminy powstałej w wyniku połączenia gmin, w drodze zgodnych uchwał, dla której dochód z tytułu udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych w przeliczeniu na jednego mieszkańca jest niższy od dochodu z tytułu udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych dla wszystkich gmin w kraju w przeliczeniu na jednego mieszkańca, wskaźnik udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, określony w art. 4 ust. 2, w okresie 5 lat, począwszy od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym podjęto decyzję o połączeniu, jest zwiększony o wskaźnik Z_g , wyrażony wzorem:

$$Z_g = 5 \text{ punktów procentowych} \times \frac{\acute{S}P_g}{\acute{S}g},$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

$\acute{S}P_g$ – iloraz dochodów z tytułu udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych dla wszystkich gmin i miast na prawach powiatu w części gminnej w kraju oraz wszystkich mieszkańców kraju,

$\acute{S}g$ – iloraz dochodów z tytułu udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych w nowej gminie oraz liczby mieszkańców tej gminy.

1b.⁶⁾ Wartości oznaczone symbolami $\acute{S}P_g$ oraz $\acute{S}g$ oblicza się na podstawie danych za rok poprzedzający rok, w którym podjęto uchwały.

2. Dla powiatu powstałego w wyniku połączenia dwóch lub więcej powiatów, w drodze zgodnych uchwał, wskaźnik udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, określony w art. 5 ust. 2, w okresie 5 lat, począwszy od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym podjęto decyzję o połączeniu, jest zwiększony o pięć punktów procentowych.

2a.⁷⁾ Dla powiatu powstałego w wyniku połączenia powiatów, w drodze zgodnych uchwał, dla którego dochód z tytułu udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych w przeliczeniu na jednego mieszkańca jest niższy od dochodu z tytułu udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych dla wszystkich powiatów w kraju w przeliczeniu na jednego mieszkańca, wskaźnik udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, określony w art. 5 ust. 2, w okresie 5 lat, począwszy od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym podjęto decyzję o połączeniu, jest zwiększony o wskaźnik Z_p , wyrażony wzorem:

$$Z_p = 5 \text{ punktów procentowych} \times \frac{\acute{S}P_p}{\acute{S}p},$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

$\acute{S}P_p$ – iloraz dochodów z tytułu udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych dla wszystkich powiatów i miast na prawach powiatu w kraju oraz wszystkich mieszkańców kraju,

$\acute{S}p$ – iloraz dochodów z tytułu udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych w nowym powiecie oraz liczby mieszkańców tego powiatu.

⁶⁾ Stosuje się do gmin powstałych w wyniku połączenia po dniu 1 stycznia 2016 r., na podstawie art. 52 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1045 oraz z 2016 r. poz. 1583), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

⁷⁾ Stosuje się do powiatów powstałych w wyniku połączenia po dniu 1 stycznia 2016 r., na podstawie art. 52 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

2b.⁷⁾ Wartości oznaczone symbolami ŚPp oraz Śp oblicza się na podstawie danych za rok poprzedzający rok, w którym podjęto uchwały.

3.⁸⁾ Dochodów z tytułu zwiększonych udziałów, o których mowa w ust. 1–2a, nie zalicza się do dochodów podatkowych w rozumieniu ustawy.

Rozdział 7

Dotacje dla jednostek samorządu terytorialnego

Art. 42. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać dotacje z budżetu państwa w zakresie, o którym mowa w przepisach o rozwoju regionalnym.

2. Oprócz dotacji, o których mowa w ust. 1, jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać dotacje celowe z budżetu państwa na dofinansowanie zadań własnych:

- 1) (uchylony)
- 2) z zakresu zadań inwestycyjnych szkół i placówek oświatowych;
- 3) związanych z inicjatywami wspierania edukacji na obszarach wiejskich, w tym na stypendia i pomoc materialną dla młodzieży wiejskiej;
- 4) związanych z wdrażaniem reformy systemu oświaty, wyrównywaniem szans edukacyjnych oraz zapewnianiem kształcenia praktycznego;
- 5) realizowanych w celu zagospodarowania nieruchomości Skarbu Państwa przejętych od wojsk Federacji Rosyjskiej i przekazanych jednostce samorządu terytorialnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zagospodarowaniu nieruchomości Skarbu Państwa przejętych od wojsk Federacji Rosyjskiej (Dz. U. poz. 363, z późn. zm.⁹⁾);
- 5a) związanych z budową i remontami obiektów sportowych oraz rozwijaniem sportu, w szczególności wśród dzieci i młodzieży a także sportu osób niepełnosprawnych;
- 5b) (uchylony)
- 5c) związanych z budową, remontami i utrzymaniem strzelnic oraz rozwijaniem sportu strzeleckiego, w szczególności wśród dzieci i młodzieży oraz organizacji proobronnych;
- 5d) (uchylony)
- 6) o których mowa w odrębnych przepisach – na zasadach w nich określonych.

3. Dotacje z budżetu państwa na dofinansowanie zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 2, mogą być udzielane do wysokości 50 % planowanych wydatków jednostki samorządu terytorialnego na realizację danego zadania, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

4. Jeżeli jednostka samorządu terytorialnego, która otrzymała dotację określoną w ust. 2 pkt 2, nie przeznaczyła w danym roku budżetowym na realizację zadania objętego dofinansowaniem, środków własnych w wysokości co najmniej 50 % planowanych wydatków na jego realizację, jest obowiązana zwrócić kwotę dotacji w wysokości ustalonej jako różnica między kwotą otrzymanej dotacji a wysokością wydatków poniesionych ze środków własnych.

5. Rozliczenie i zwrot dotacji z budżetu państwa, o której mowa w ust. 2 pkt 2, następuje na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych.

6. Podziału środków, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, na poszczególne jednostki samorządu terytorialnego dokonuje, po uzgodnieniu z wojewodami, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania.

7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej dokonuje podziału środków, o których mowa w ust. 2 pkt 5a, oraz przekazuje je jednostkom samorządu terytorialnego.

8. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, zakres zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 5a, objętych dofinansowaniem z budżetu państwa oraz sposób i tryb udzielania dotacji na te zadania, uwzględniając w szczególności znaczenie i charakter zadań związanych z budową i remontami obiektów sportowych oraz rozwijaniem sportu przede wszystkim wśród dzieci i młodzieży, a także sportu osób niepełnosprawnych.

⁸⁾ Stosuje się do gmin i powiatów powstałych w wyniku połączenia po dniu 1 stycznia 2016 r., na podstawie art. 52 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. poz. 668, z 2000 r. poz. 700, z 2002 r. poz. 984 i 1683, z 2004 r. poz. 39 i 2703 oraz z 2023 r. poz. 1688.

9. (uchylony)

10. (uchylony)

11. Minister Obrony Narodowej może udzielić dotacji z budżetu państwa, o których mowa w ust. 2 pkt 5c, ze środków wskazanych w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305 oraz z 2023 r. poz. 347, 641, 1615, 1834 i 1872).

12. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 5c, objętych dofinansowaniem z budżetu państwa oraz sposób i tryb udzielania dotacji na te zadania.

13. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 12, Minister Obrony Narodowej uwzględni znaczenie i charakter zadań związanych z budową i remontami strzelnic oraz rozwijaniem sportu strzeleckiego, w szczególności wśród dzieci i młodzieży oraz organizacji proobronnych, konieczność efektywnego wykorzystania oraz rozliczenia przez jednostki samorządu terytorialnego otrzymanych w formie dotacji środków budżetowych, a także zachowania dyscypliny finansów publicznych.

14. (uchylony)

Art. 42a. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać dotacje na budowę i remonty pomników upamiętniających tradycję, chwałę i sławę oręża polskiego.

2. Minister Obrony Narodowej może udzielić dotacji z budżetu państwa, o których mowa w ust. 1, ze środków, o których mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres zadań, o których mowa w ust. 1, objętych dofinansowaniem z budżetu państwa oraz sposób i tryb udzielania dotacji na te zadania.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Minister Obrony Narodowej uwzględni znaczenie i charakter zadań związanych z budową i remontami pomników upamiętniających tradycję, chwałę i sławę oręża polskiego, konieczność efektywnego wykorzystania oraz rozliczenia przez jednostki samorządu terytorialnego otrzymanych w formie dotacji środków budżetowych, a także zachowania dyscypliny finansów publicznych.

Art. 43. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać dotacje na zadania objęte mecenatem państwa w dziedzinie kultury.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres zadań objętych mecenatem państwa w dziedzinie kultury, na które jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać dotacje;
- 2) sposób i tryb przyznawania dotacji, o których mowa w pkt 1, w tym tryb i terminy składania oraz kryteria oceny wniosków o ich przyznanie.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego uwzględni w szczególności znaczenie zadań dla realizowanej polityki kulturalnej państwa, charakter zadań objętych mecenatem państwa oraz sytuację finansową jednostki samorządu terytorialnego.

Art. 44. Środki, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1 i 2, są przekazywane zgodnie z procedurami zawartymi w umowie międzynarodowej lub w umowie z przekazującym środki albo z innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.

Art. 45. Jednostka samorządu terytorialnego realizująca zadania z zakresu administracji rządowej, na mocy porozumień zawartych z organami administracji rządowej, otrzymuje od tych organów dotacje celowe w kwocie wynikającej z zawartego porozumienia.

Art. 46. Jednostka samorządu terytorialnego realizująca zadania z zakresu działania innych jednostek samorządu terytorialnego, na mocy porozumień zawartych z tymi jednostkami, otrzymuje od tych jednostek dotacje celowe w kwocie wynikającej z zawartego porozumienia, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Art. 47. 1. Jednostka samorządu terytorialnego może udzielać dotacji innym jednostkom samorządu terytorialnego na dofinansowanie realizowanych przez nie zadań.

2. Wysokość dofinansowania określa, w drodze uchwały, organ stanowiący tej jednostki samorządu terytorialnego, która udziela dotacji.

Art. 48. Szczegółowe zasady i terminy przekazywania dotacji na realizację przez jednostkę samorządu terytorialnego zadań na mocy porozumień, o których mowa w art. 45 i 46, określają te porozumienia.

Art. 49. 1. Jednostka samorządu terytorialnego wykonująca zadania zlecone z zakresu administracji rządowej oraz inne zadania zlecone ustawami otrzymuje z budżetu państwa dotacje celowe w wysokości zapewniającej realizację tych zadań.

2. Na realizację zadań wykonywanych przez straże i inspekcje, o których mowa w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, powiat otrzymuje dotacje celowe z budżetu państwa w wysokości zapewniającej ich realizację przez te straże i inspekcje.

3. Kwoty dotacji celowych, o których mowa w ust. 1, ustala się zgodnie z zasadami przyjętymi w budżecie państwa do określania wydatków podobnego rodzaju.

4. Dotacje celowe, o których mowa w ust. 1, są przekazywane przez wojewodów, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

5. Dotacje celowe, o których mowa w ust. 1, powinny być przekazywane w sposób umożliwiający pełne i terminowe wykonanie zleczonych zadań.

6. W przypadku niedotrzymania warunku określonego w ust. 5, jednostce samorządu terytorialnego przysługuje prawo dochodzenia należnego świadczenia wraz z odsetkami w wysokości ustalonej jak dla zaległości podatkowych, w postępowaniu sądowym.

Art. 50. Podziału dotacji celowych, o których mowa w art. 49 ust. 1, na poszczególne jednostki samorządu terytorialnego dla gmin i powiatów dokonuje wojewoda, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Art. 50a. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego decyduje o przeznaczeniu dotacji, otrzymanych z budżetu państwa na podstawie odrębnych przepisów, stanowiących zwrot poniesionych wydatków na realizację zadań określonych w tych przepisach oraz dotacji z tytułu rekompensaty utraconych dochodów własnych.

Art. 51. 1. Z budżetu państwa mogą być udzielane właściwym jednostkom samorządu terytorialnego dotacje celowe na realizację zadań związanych z usuwaniem bezpośrednich zagrożeń dla bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz z usuwaniem skutków powodzi i osuwisk ziemnych oraz usuwaniem skutków innych klęsk żywiołowych.

2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielane również na budowę mieszkań komunalnych niezbędnych do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych poszkodowanych w rozumieniu ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. z 2023 r. poz. 272 i 1688).

3. Z budżetu państwa mogą być udzielane właściwym jednostkom samorządu terytorialnego dotacje celowe na wsparcie realizacji zadań wynikających z przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Przepisu art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się.

Rozdział 7a

(uchylony)

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 52–70. (pominięte)

Rozdział 8a

Zasady ustalania dla województw w latach 2015–2024 części regionalnej subwencji ogólnej, wpłat do budżetu państwa, rezerwy subwencji ogólnej oraz dotacji celowej

Art. 70a. 1. W latach 2015–2024 wpłat do budżetu państwa, z przeznaczeniem na część regionalną subwencji ogólnej dla województw, dokonują województwa, w których wskaźnik W jest większy niż 125 % wskaźnika Ww.

2. Kwotę rocznej wpłaty oblicza się mnożąc liczbę mieszkańców województwa przez kwotę wynoszącą:

- 1) 49 % nadwyżki wskaźnika W ponad 125 % wskaźnika Ww – dla województw, w których wskaźnik W jest nie większy niż 150 % wskaźnika Ww;
- 2) 12,25 % wskaźnika Ww, powiększoną o 59 % nadwyżki wskaźnika W ponad 150 % wskaźnika Ww – dla województw, w których wskaźnik W jest większy niż 150 % wskaźnika Ww.

3. Kwota rocznej wpłaty, obliczona w sposób określony w ust. 2, nie może przekroczyć 35 % dochodów podatkowych województwa planowanych na rok budżetowy.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

Art. 70b. 1. W latach 2015–2024 część regionalną subwencji ogólnej dla województw ustala się w wysokości łącznej kwoty wpłat województw ustalonych zgodnie z art. 70a ust. 1–3.

2. Kwotę części regionalnej, o której mowa w ust. 1, otrzymują województwa, w których dochody podatkowe powiększone o część wyrównawczą subwencji ogólnej, w przeliczeniu na jednego mieszkańca, są niższe od 125 % wskaźnika Ww.

3. Kwotę stanowiącą 52 % części regionalnej, o której mowa w ust. 1, dzieli się między województwa, w których stopa bezrobocia jest wyższa niż 110 % średniej stopy bezrobocia w kraju.

4. Wysokość należnej województwu kwoty, o której mowa w ust. 3, oblicza się w następujący sposób:

- 1) ustala się województwa, w których stopa bezrobocia jest wyższa niż 110 % średniej stopy bezrobocia w kraju;
- 2) oblicza się – dla kraju – procentowy udział w ogólnej liczbie bezrobotnych liczby bezrobotnych w następujących przedziałach wiekowych:
 - a) przedział I – do 24 lat,
 - b) przedział II – 25–34 lat,
 - c) przedział III – 35–44 lat,
 - d) przedział IV – 45–54 lat,
 - e) przedział V – 55 i więcej lat– zwanych dalej „przedziałami”;
- 3) oblicza się – dla każdego z województw ustalonych zgodnie z pkt 1 – procentowy udział w ogólnej liczbie bezrobotnych w tym województwie liczby bezrobotnych w poszczególnych przedziałach;
- 4) ustala się – dla każdego z województw ustalonych zgodnie z pkt 1 – przedziały, w których procentowy udział liczby bezrobotnych w określonym wieku w ogólnej liczbie bezrobotnych jest większy niż ustalony dla kraju, odrębnie dla każdego przedziału, udział procentowy bezrobotnych w danym przedziale w ogólnej liczbie bezrobotnych;
- 5) ustala się – dla każdego z województw ustalonych zgodnie z pkt 1 – przeliczeniową liczbę bezrobotnych w województwie dla przedziałów ustalonych zgodnie z pkt 4:
 - a) dla przedziału I – obliczoną jako iloczyn wskaźnika 1,75 i liczby bezrobotnych w tym przedziale w województwie,
 - b) dla przedziału II – obliczoną jako iloczyn wskaźnika 1,65 i liczby bezrobotnych w tym przedziale w województwie,
 - c) dla przedziału III – obliczoną jako iloczyn wskaźnika 1,45 i liczby bezrobotnych w tym przedziale w województwie,
 - d) dla przedziału IV – obliczoną jako iloczyn wskaźnika 1,25 i liczby bezrobotnych w tym przedziale w województwie,
 - e) dla przedziału V – równą liczbie bezrobotnych w tym przedziale w województwie;
- 6) ustala się – dla każdego z województw ustalonych zgodnie z pkt 1 – ogólną przeliczeniową liczbę bezrobotnych, stanowiącą sumę przeliczeniowych liczb bezrobotnych w przedziałach, ustalonych zgodnie z pkt 4;
- 7) ustala się – dla województw ustalonych zgodnie z pkt 1 – łączną przeliczeniową liczbę bezrobotnych, stanowiącą sumę ogólnych przeliczeniowych liczb bezrobotnych;
- 8) ustala się – dla każdego z województw ustalonych zgodnie z pkt 1 – z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku współczynnik udziału ogólnej przeliczeniowej liczby bezrobotnych w łącznej przeliczeniowej liczbie bezrobotnych;
- 9) współczynnik udziału obliczony dla danego województwa mnoży się przez wskaźnik 0,52 i łączną kwotę części regionalnej, o której mowa w ust. 1;
- 10) jeżeli kwota obliczona w sposób określony w pkt 9 jest wyższa od różnicy między kwotą ustaloną jako iloczyn 125 % wskaźnika Ww i liczby mieszkańców tego województwa a dochodami podatkowymi planowanymi na rok budżetowy, z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, powiększonymi o część wyrównawczą subwencji ogólnej, to wysokość należnej województwu kwoty jest równa tej różnicy, a nadwyżkę środków dzieli się między wszystkie województwa w sposób określony w ust. 6;
- 11) jeżeli kwota obliczona w sposób określony w pkt 9 jest niższa od różnicy między kwotą ustaloną jako iloczyn 125 % wskaźnika Ww i liczby mieszkańców tego województwa a dochodami podatkowymi planowanymi na rok budżetowy, z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, powiększonymi o część wyrównawczą subwencji ogólnej, to wysokość należnej województwu kwoty jest równa kwocie obliczonej w sposób określony w pkt 9.

5. Kwotę stanowiącą 48 % części regionalnej, o której mowa w ust. 1, dzieli się między województwa, w których dochody podatkowe planowane na rok budżetowy, z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, powiększone o część wyrównawczą subwencji ogólnej i kwotę części regionalnej, wyliczoną na rok budżetowy zgodnie z ust. 4, w przeliczeniu na jednego mieszkańca, są niższe od 125 % wskaźnika Ww.

6. Wysokość należnej województwu kwoty, o której mowa w ust. 5, oblicza się w następujący sposób:

- 1) dla danego województwa oblicza się kwotę stanowiącą sumę dochodów podatkowych planowanych na rok budżetowy, z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c, części wyrównawczej subwencji ogólnej wyliczonej na rok budżetowy i kwoty części regionalnej wyliczonej na rok budżetowy zgodnie z ust. 4, w przeliczeniu na jednego mieszkańca;
- 2) dla województw spełniających warunek, o którym mowa w ust. 5, oblicza się różnicę między 125 % wskaźnika Ww a kwotą obliczoną zgodnie z pkt 1;
- 3) oblicza się iloczyn różnicy dochodów wyliczonej w sposób określony w pkt 2 i liczby mieszkańców województwa, zwany dalej „kwotą dochodów do uzupełnienia”;
- 4) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku, współczynnik udziału kwoty wyliczonej w sposób określony w pkt 3 w łącznej kwocie dochodów do uzupełnienia województw spełniających warunek, o którym mowa w ust. 5;
- 5) współczynnik udziału, obliczony w sposób określony w pkt 4, mnoży się przez wskaźnik 0,48 i łączną kwotę części regionalnej, o której mowa w ust. 1;
- 6) jeżeli kwota obliczona w sposób określony w pkt 5 jest wyższa od kwoty dochodów do uzupełnienia, to wysokość kwoty należnej województwu jest równa kwocie dochodów do uzupełnienia obliczonej dla województwa w sposób określony w pkt 5, a pozostałe środki przeznaczone są na zmniejszenie wpłat wyliczonych zgodnie z art. 70a, proporcjonalnie do udziału kwoty wpłat danego województwa w łącznej kwocie wpłat województw;
- 7) jeżeli kwota obliczona w sposób określony w pkt 5 jest niższa od kwoty dochodów do uzupełnienia, to wysokość kwoty należnej województwu jest równa kwocie wyliczonej w sposób określony w pkt 5.

7. Część regionalna subwencji ogólnej dla danego województwa stanowi sumę kwot obliczonych zgodnie z ust. 4 i 6.

Art. 70c. 1. W latach 2015–2019 w budżecie państwa tworzy się rezerwę celową przeznaczoną na dotacje dla województw na dofinansowanie budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, ochrony dróg wojewódzkich i zarządzania tymi drogami, którą dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, ustala się w wysokości 268 000 tys. zł.

2a. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, na rok 2016 ustala się w wysokości 210 000 tys. zł.

2b. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, na rok 2017 ustala się w wysokości 225 000 tys. zł.

2c. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, na rok 2018 i 2019 ustala się w ustawie budżetowej w wysokości zapewniającej, aby dochody województw z tytułu części wyrównawczej i części regionalnej subwencji ogólnej pomniejszone o wpłaty do budżetu państwa z przeznaczeniem na część regionalną subwencji ogólnej nie były niższe niż dochody z tych tytułów wyliczone na podstawie art. 24 i art. 25, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 14 listopada 2014 r., pomniejszone o wpłaty do budżetu państwa z przeznaczeniem na część regionalną subwencji ogólnej, wyliczone zgodnie z art. 31, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 14 listopada 2014 r.

3. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, rozdziela minister właściwy do spraw finansów publicznych w sposób określony w ust. 4, między województwa, w których powierzchnia dróg wojewódzkich, w przeliczeniu na jednego mieszkańca województwa, jest wyższa od powierzchni dróg wojewódzkich w kraju, w przeliczeniu na jednego mieszkańca kraju.

4. Kwotę, o której mowa w ust. 1, rozdziela się między województwa w następujący sposób:

- 1) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku, wskaźnik równy ilorazowi powierzchni dróg wojewódzkich w kraju i liczby mieszkańców kraju;
- 2) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku, dla danego województwa wskaźnik równy ilorazowi powierzchni dróg wojewódzkich w województwie i liczby mieszkańców tego województwa;
- 3) ustala się województwa, dla których wskaźnik określony w pkt 2 jest wyższy niż wskaźnik określony w pkt 1;
- 4) oblicza się – dla województw ustalonych zgodnie z pkt 3 – sumę wskaźników, o których mowa w pkt 2;
- 5) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku – dla każdego z województw ustalonych zgodnie z pkt 3 – współczynnik udziału wskaźnika, o którym mowa w pkt 2, w sumie wskaźników obliczonej zgodnie z pkt 4;
- 6) wysokość kwoty należnej województwu oblicza się jako iloczyn współczynnika udziału, obliczonego w sposób określony w pkt 5, i kwoty, o której mowa odpowiednio w ust. 2–2c.

5. Środki rezerwy, o której mowa w ust. 1, są przekazywane dla województw w formie dotacji celowej, której wysokość nie może stanowić więcej niż 98 % kosztów realizacji zadań.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych informuje o wysokości dotacji celowej właściwe województwa oraz wojewodów w terminach określonych w art. 33 ust. 1 pkt 1 i 2. Przepis art. 33 ust. 1a stosuje się odpowiednio.

7. Wojewoda, po otrzymaniu informacji o rocznej kwocie dotacji celowej wynikającej z ustawy budżetowej, sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wniosek o uruchomienie środków budżetu państwa.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 7, dokonuje zwiększenia wydatków w części budżetu państwa będącej w dyspozycji wojewody.

9. Wojewoda udziela województwu dotacji celowej w kwocie nie wyższej niż określona w informacji przekazanej w terminie, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2. Do rozliczenia i zwrotu dotacji udzielonej województwom stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 70d. 1. W latach 2020–2024 w budżecie państwa tworzy się rezerwę subwencji ogólnej z przeznaczeniem dla województw na dofinansowanie budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, ochrony dróg wojewódzkich i zarządzania tymi drogami, którą dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Wysokość rezerwy, o której mowa w ust. 1, ustala się w kwocie nie mniejszej niż kwota rezerwy przyjęta w ustawie budżetowej na rok bazowy.

3. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, rozdziela minister właściwy do spraw finansów publicznych w sposób określony w ust. 4, między województwa, w których powierzchnia dróg wojewódzkich, w przeliczeniu na jednego mieszkańca województwa, jest wyższa od powierzchni dróg wojewódzkich w kraju, w przeliczeniu na jednego mieszkańca kraju.

4. Kwotę, o której mowa w ust. 1, rozdziela się między województwa w następujący sposób:

- 1) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku, wskaźnik równy ilorazowi powierzchni dróg wojewódzkich w kraju i liczby mieszkańców kraju;
- 2) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku, dla danego województwa wskaźnik równy ilorazowi powierzchni dróg wojewódzkich w województwie i liczby mieszkańców tego województwa;
- 3) ustala się województwa, dla których wskaźnik określony w pkt 2 jest wyższy niż wskaźnik określony w pkt 1;
- 4) oblicza się – dla województw ustalonych zgodnie z pkt 3 – sumę wskaźników, o których mowa w pkt 2;
- 5) oblicza się, z dokładnością do dziesiątego miejsca po przecinku – dla każdego z województw ustalonych zgodnie z pkt 3 – współczynnik udziału wskaźnika, o którym mowa w pkt 2, w sumie wskaźników obliczonej zgodnie z pkt 4;
- 6) wysokość kwoty należnej województwu oblicza się jako iloczyn współczynnika udziału, obliczonego w sposób określony w pkt 5, i kwoty, o której mowa w ust. 2.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych informuje o wysokości środków z rezerwy subwencji ogólnej właściwe województwa w terminach określonych w art. 33 ust. 1 pkt 1 i 2. Przepis art. 33 ust. 1a stosuje się odpowiednio.

6. Środki z rezerwy, o której mowa w ust. 1, podlegają przekazaniu do dnia 31 maja każdego roku.

Rozdział 8b

Przepisy epizodyczne

Art. 70e. 1. W roku 2021 gminy mogą otrzymać z budżetu państwa środki finansowe w kwocie 1 000 mln zł na uzupełnienie subwencji ogólnej, z przeznaczeniem na wsparcie finansowe inwestycji w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę.

2. Kwota środków, o której mowa w ust. 1, podlega podziałowi między gminy, w których udział liczby mieszkańców danej gminy korzystających z sieci wodociągowej w ogólnej liczbie mieszkańców tej gminy jest mniejszy niż 90 %.

3. Kwota środków, o której mowa w ust. 1, podlega podziałowi między gminy, o których mowa w ust. 2, proporcjonalnie do liczby mieszkańców niezbędnej do osiągnięcia przez daną gminę poziomu określonego w ust. 2. Liczba mieszkańców niezbędna do osiągnięcia przez gminę poziomu określonego w ust. 2 podlega korekcie w sposób określony w ust. 4.

4. Skorygowaną liczbę mieszkańców ustala się jako iloraz liczby mieszkańców niezbędnej do osiągnięcia przez gminę poziomu określonego w ust. 2 i wskaźnika obliczonego zgodnie z ust. 5.

5. Dla każdej gminy oblicza się wskaźnik dochodów tej gminy w przeliczeniu na 1 mieszkańca w stosunku do średnich dochodów wszystkich gmin w przeliczeniu na 1 mieszkańca kraju, według stanu ludności w kraju na dzień 31 grudnia 2020 r., przyjmując do jego wyliczenia sumę:

- 1) planowanych na rok 2022 dochodów gminy z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych;
- 2) dochodów podatkowych gminy, o których mowa w art. 20 ust. 3 pkt 1–8, z uwzględnieniem art. 32 ust. 1 i 3, z roku 2020;
- 3) planowanych na rok 2022 dochodów gminy z tytułu części wyrównawczej i równoważącej subwencji ogólnej pomniejszonych o planowane na rok 2022 wpłaty do budżetu państwa.

6. Kwota środków, o której mowa w ust. 3, nie może być mniejsza niż 0,3 mln zł i większa niż 5,604 mln zł.

7. W latach 2021–2025 gmina, o której mowa w ust. 2, obowiązana jest do przeznaczenia na finansowanie inwestycji, o których mowa w ust. 1, wydatków w kwocie nie mniejszej niż równowartość kwoty otrzymanej na inwestycje, o których mowa w ust. 1.

8. Jeżeli gmina, o której mowa w ust. 2, przeznaczyła na finansowanie inwestycji w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę wydatki mniejsze niż równowartość kwoty otrzymanej na inwestycje, o których mowa w ust. 1, to w roku 2026 nie otrzymuje środków z rezerw subwencji ogólnej.

9. Gminy, o których mowa w ust. 2, składają do właściwego wojewody, w terminie do dnia 31 marca 2026 r., informację o wysokości wydatków przeznaczanych na inwestycje, o których mowa w ust. 1. W przypadku niezłożenia informacji w terminie przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 70f. 1. W roku 2021 gminy mogą otrzymać z budżetu państwa środki finansowe w kwocie 3 000 mln zł na uzupełnienie subwencji ogólnej, z przeznaczeniem na wsparcie finansowe inwestycji w zakresie kanalizacji.

2. Kwota środków, o której mowa w ust. 1, podlega podziałowi między gminy, w których udział liczby mieszkańców danej gminy korzystających z sieci kanalizacyjnej w ogólnej liczbie mieszkańców tej gminy jest mniejszy niż 60 %.

3. Kwota środków, o których mowa w ust. 1, podlega podziałowi między gminy, o których mowa w ust. 2, proporcjonalnie do liczby mieszkańców niezbędnej do osiągnięcia przez daną gminę poziomu określonego w ust. 2. Liczba mieszkańców niezbędna do osiągnięcia przez gminę poziomu określonego w ust. 2 podlega korekcie w sposób określony w ust. 4.

4. Skorygowaną liczbę mieszkańców ustala się jako iloraz liczby mieszkańców niezbędnej do osiągnięcia przez daną gminę poziomu określonego w ust. 2 i wskaźnika obliczonego zgodnie z ust. 5.

5. Dla każdej gminy oblicza się wskaźnik dochodów tej gminy w przeliczeniu na 1 mieszkańca w stosunku do średnich dochodów wszystkich gmin w przeliczeniu na 1 mieszkańca kraju, według stanu ludności w kraju na dzień 31 grudnia 2020 r., przyjmując do jego wyliczenia sumę:

- 1) planowanych na rok 2022 dochodów gminy z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych;
- 2) dochodów podatkowych gminy, o których mowa w art. 20 ust. 3 pkt 1–8, z uwzględnieniem art. 32 ust. 1 i 3, z roku 2020;
- 3) planowanych na rok 2022 dochodów gminy z tytułu części wyrównawczej i równoważącej subwencji ogólnej pomniejszonych o planowane na rok 2022 wpłaty do budżetu państwa.

6. Kwota środków, o której mowa w ust. 3, nie może być mniejsza niż 0,9 mln zł i większa niż 5,186 mln zł.

7. Przepisy art. 70e ust. 7–9 stosuje się odpowiednio.

Art. 70g. Podstawę do wyliczenia środków, o których mowa w art. 70e i art. 70f, stanowią dane Głównego Urzędu Statystycznego za rok 2019, według stanu na dzień 31 października 2021 r.

Art. 70h. 1. Obowiązek przeznaczenia przez gminę w latach 2021–2025, na finansowanie inwestycji, o których mowa w art. 70f ust. 1, wydatków nie mniejszych niż równowartość kwoty otrzymanej na podstawie tego przepisu jest spełniony także w przypadku, gdy gmina w tym okresie poniosła wydatki na inwestycje w zakresie usuwania i oczyszczania ścieków lub na dofinansowanie budowy przydomowych oczyszczalni ścieków.

2. W zakresie dofinansowania przydomowych oczyszczalni ścieków zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54).

3. Obowiązek przeznaczenia przez gminę w latach 2021–2025 na finansowanie inwestycji, o których mowa w art. 70e ust. 1 i art. 70f ust. 1, wydatków nie mniejszych niż równowartość kwoty otrzymanej na podstawie tych przepisów jest spełniony także w przypadku, gdy gmina w tym okresie przeznaczyła łącznie na finansowanie tych inwestycji kwotę co najmniej równą sumie kwot otrzymanych na podstawie art. 70e ust. 1 i art. 70f ust. 1.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, gminy, o których mowa w art. 70e ust. 2 i art. 70f ust. 2, składają do właściwego wojewody, w terminie do dnia 31 marca 2026 r., informację o łącznej kwocie wydatków na finansowanie inwestycji, o których mowa w art. 70e ust. 1 i art. 70f ust. 1. W przypadku niezłożenia informacji w terminie przepis art. 70e ust. 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 70i. 1. Zwrotu nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej za lata poprzedzające rok budżetowy, wynikającego z decyzji administracyjnej, która stała się ostateczna przed dniem 1 stycznia 2022 r. i przed tym dniem nie podlegała wykonaniu w następstwie wstrzymania wykonania decyzji lub uwzględnienia skargi na taką decyzję przez sąd administracyjny, jednostki samorządu terytorialnego dokonują w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym utraciło moc wstrzymanie wykonania decyzji. Jeżeli jednostka samorządu terytorialnego spełnia warunki zwrotu nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej w ratach, to zapłaty pierwszej raty dokonuje ona do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, w którym utraciło moc wstrzymanie wykonania decyzji.

2. Podstawę do wyliczenia relacji, o której mowa w art. 38 ust. 4, stanowią dochody podatkowe uwzględnione do wyliczenia części wyrównawczej subwencji ogólnej odpowiednio dla gmin, powiatów i województw na rok, w którym utraciło moc wstrzymanie wykonania decyzji.

3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 przepisy art. 38 ust. 3–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 70j. 1. Jednostki samorządu terytorialnego w celu wsparcia realizacji zadań, w tym zadań, o których mowa w art. 70k ust. 1, otrzymują w roku 2022 dodatkowe dochody z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych w łącznej wysokości 13 673 000 000 zł.

2. Kwotę dodatkowych dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych w wysokości 7 793 172 696 zł rozdziela się między:

- 1) gminy – w wysokości 5 717 802 281 zł;
- 2) powiaty – w wysokości 1 640 753 500 zł;
- 3) województwa – w wysokości 434 616 915 zł.

3. Kwota, o której mowa w ust. 2 pkt 1, podlega podziałowi między gminy proporcjonalnie do wysokości planowanych na rok 2023 dochodów gmin z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych. Przepis stosuje się odpowiednio do podziału kwot, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3.

4. Kwota dodatkowych dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych w wysokości 5 879 827 304 zł podlega podziałowi na część przysługującą:

- 1) gminom,
- 2) powiatom,
- 3) województwom

– proporcjonalnie do wysokości udziału dochodów planowanych na rok 2023 z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych gmin, powiatów i województw w łącznej kwocie dochodów wszystkich jednostek samorządu terytorialnego z tego tytułu.

5. Kwotę, o której mowa w ust. 4, przysługującą gminom rozdziela się między gminy, dla których kwota obliczona w sposób określony w ust. 3 jest niższa od 2 888 418,57 zł, w celu zapewnienia gminom dodatkowych dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych w wysokości nie niższej niż 2 888 418,57 zł.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do powiatów i województw, z tym że dodatkowe dochody z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych nie mogą być niższe niż:

- 1) 6 076 607,20 zł – w przypadku powiatu;
- 2) 32 676 640,94 zł – w przypadku województwa.

7. Miastom na prawach powiatu przysługują dodatkowe dochody wyliczone jak dla gmin i powiatów, z każdej z części ustalonej odpowiednio dla gmin i powiatów.

8. Dochody, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje jednostkom samorządu terytorialnego do dnia 31 grudnia 2022 r., przy czym dochody te mogą być przekazane w ratach.

Art. 70k. 1. W latach 2022–2027 jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana do przeznaczenia na zadania z zakresu poprawy efektywności energetycznej, rozwoju odnawialnych źródeł energii w rozumieniu art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762) oraz ograniczenia kosztów zakupu ciepła lub energii ponoszonych przez odbiorców, wydatków w kwocie nie mniejszej niż równowartość 15 % kwot otrzymanych w roku 2022 dodatkowych dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, o których mowa w art. 70j.

2. Do wydatków, o których mowa w ust. 1, wlicza się również wydatki:

- 1) samorządowej instytucji kultury, dla której jednostka samorządu terytorialnego jest organizatorem w rozumieniu art. 10 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 87);
- 2) samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, dla którego jednostka samorządu terytorialnego jest podmiotem tworzącym w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2023 r. poz. 991, 1675 i 1972);
- 3) spółki kapitałowej, w której wartość nominalna udziałów albo akcji należących do jednostki samorządu terytorialnego stanowi nie mniej niż 51 % kapitału zakładowego spółki oraz jednostka samorządu terytorialnego dysponuje bezpośrednio większością głosów na zgromadzeniu wspólników albo walnym zgromadzeniu.

3. Jeżeli jednostka samorządu terytorialnego przeznaczyła na finansowanie zadań, o których mowa w ust. 1, wydatki w kwocie mniejszej niż równowartość 15 % kwoty dodatkowych dochodów, o których mowa w art. 70j, to w roku 2029 nie otrzymuje środków z rezerw subwencji ogólnej.

4. Jednostki samorządu terytorialnego składają do właściwego wojewody, w terminie do dnia 31 marca 2028 r., informację o wysokości wydatków przeznaczonych na zadania, o których mowa w ust. 1. W przypadku niezłożenia informacji w terminie przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 70l. W roku 2023 jednostki samorządu terytorialnego nie otrzymują części rozwojowej subwencji ogólnej, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 5.

Art. 70m. Dodatkowych dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, o których mowa w art. 70j ust. 1, nie uwzględnia się przy ustalaniu na rok 2024 korekty dochodów, o której mowa w art. 9c.

Art. 70n. Do wyliczenia na rok 2023 kwot subwencji ogólnej przyjmuje się dane o długości dróg powiatowych, dróg wojewódzkich i krajowych w miastach na prawach powiatu oraz powierzchni dróg wojewódzkich, zawarte w informacji o sieci dróg publicznych, o której mowa w art. 18 ust. 2 pkt 1a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, przekazane ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych przez ministra właściwego do spraw transportu do dnia 30 września 2022 r. – według stanu na dzień 31 grudnia 2021 r.

Art. 70o.¹⁰⁾ 1. W roku 2023 jednostki samorządu terytorialnego w celu wsparcia realizacji zadań otrzymują z budżetu państwa dodatkowe dochody w łącznej wysokości 14 083 303 tys. zł z tytułu subwencji ogólnej.

2. Na dodatkowe dochody, o których mowa w ust. 1, składają się kwoty w wysokości:

- 1) 7 500 000 tys. zł, która podlega podziałowi w sposób określony w art. 70p między jednostki samorządu terytorialnego proporcjonalnie do dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych w 2023 r.;
- 2) 3 500 000 tys. zł, która podlega podziałowi w sposób określony w art. 70q między gminy, powiaty i województwa, w których dochody, w przeliczeniu na jednego mieszkańca, są niższe od 110 % średnich dochodów odpowiednio wszystkich gmin, powiatów i województw, w przeliczeniu na jednego mieszkańca kraju;
- 3) 2 000 000 tys. zł, która podlega podziałowi między gminy w sposób określony w art. 70r;
- 4) 935 437 tys. zł – na zwiększenie rezerwy subwencji ogólnej, o którym mowa w art. 70s, z przeznaczeniem na nagrodę specjalną, o której mowa w art. 92a ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela;
- 5) 147 866 tys. zł – na zwiększenie rezerwy, o której mowa w art. 28 ust. 2, w związku ze zwiększeniem odpisu na zakłady fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli.

3. Miastom na prawach powiatu przysługują dodatkowe dochody, o których mowa w ust. 1, wyliczone jak dla gmin i powiatów, z każdej z części ustalonej odpowiednio dla gmin i powiatów.

¹⁰⁾ Dodany przez art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1586), która weszła w życie z dniem 11 sierpnia 2023 r.

4. Do podziału dodatkowych dochodów, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, przyjmuje się liczbę mieszkańców według stanu na dzień 31 grudnia 2022 r.

5. Dodatkowe dochody, o których mowa w ust. 1, przekaże jednostkom samorządu terytorialnego minister właściwy do spraw finansów publicznych, przy czym przekazanie może nastąpić w ratach.

6. O przeznaczeniu dodatkowych dochodów, o których mowa w ust. 1, decyduje organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego.

Art. 70p.¹⁰⁾ 1. Kwota dodatkowych dochodów, o której mowa w art. 70o ust. 2 pkt 1, podlega podziałowi na części przysługujące:

- 1) gminom,
- 2) powiatom,
- 3) województwom

– proporcjonalnie do wysokości udziału kwoty dochodów ustalonych na rok 2023 z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych gmin, powiatów i województw, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, w łącznej kwocie dochodów wszystkich jednostek samorządu terytorialnego z tego tytułu.

2. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, rozdziela się między poszczególne gminy proporcjonalnie do wysokości dochodów gmin ustalonych na rok 2023 z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, przy czym dodatkowe dochody gminy z tego tytułu nie mogą być niższe niż 1 500 tys. zł i wyższe niż 100 000 tys. zł.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do podziału kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, z tym że dodatkowe dochody z tego tytułu nie mogą być:

- 1) niższe niż 3 400 tys. zł i wyższe niż 55 000 tys. zł – w przypadku powiatu;
- 2) niższe niż 10 000 tys. zł i wyższe niż 35 000 tys. zł – w przypadku województwa.

Art. 70q.¹⁰⁾ 1. Kwota dodatkowych dochodów, o której mowa w art. 70o ust. 2 pkt 2, podlega podziałowi w sposób określony w art. 70p ust. 1, na części przysługujące:

- 1) gminom;
- 2) powiatom;
- 3) województwom.

2. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, rozdziela się między gminy, w których dochody podatkowe, o których mowa w art. 20 ust. 3 pkt 1–8, za rok 2021 ustalone z uwzględnieniem art. 32 ust. 3 oraz ustalone na rok 2023 dochody podatkowe, o których mowa w art. 20 ust. 3 pkt 9 i 10, powiększone o część wyrównawczą i równoważącą subwencji ogólnej na rok 2023, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, i o dodatkowe dochody z tytułu uzupełnienia subwencji ogólnej, o których mowa w art. 70p ust. 2, oraz pomniejszone o wpłaty, o których mowa w art. 29, ustalone na rok 2023, w przeliczeniu na jednego mieszkańca gminy, są niższe od 110 % średnich dochodów wszystkich gmin z tych samych tytułów, w przeliczeniu na jednego mieszkańca kraju.

3. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, rozdziela się proporcjonalnie do udziału kwoty stanowiącej wyrównanie do 110 % średnich dochodów w łącznej kwocie tego wyrównania dla gmin spełniających warunek, o którym mowa w ust. 2.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do podziału kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

Art. 70r.¹⁰⁾ 1. Z kwoty dodatkowych dochodów, o której mowa w art. 70o ust. 2 pkt 3, wydziela się kwoty:

- 1) 750 000 tys. zł dla gmin, w których liczba mieszkańców przekracza 10 tys., ale nie przekracza 40 tys.,
- 2) 1 000 000 tys. zł dla gmin, w których liczba mieszkańców przekracza 40 tys., ale nie przekracza 100 tys.,
- 3) 250 000 tys. zł dla gmin, w których liczba mieszkańców przekracza 100 tys., ale nie przekracza 150 tys.

– które rozdziela się proporcjonalnie do udziału wydatków majątkowych gminy w wydatkach majątkowych wszystkich gmin spełniających dany warunek.

2. Podziału kwoty, o której mowa w art. 70o ust. 2 pkt 3, dokonuje się na podstawie średnich wydatków majątkowych za lata 2020–2022. Do wyliczenia średnich wydatków majątkowych przyjmuje się dane wykazane w sprawozdaniach gminy, których obowiązek sporządzania wynika z przepisów o finansach publicznych w zakresie sprawozdawczości budżetowej, z uwzględnieniem korekt złożonych do właściwych regionalnych izb obrachunkowych, w terminie odpowiednio do dnia 30 czerwca 2021 r. i do dnia 30 czerwca 2022 r. Za 2022 r. przyjmuje się dane wykazane w sprawozdaniach, z uwzględnieniem korekt, które wpłynęły do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych do dnia 10 maja 2023 r.

Art. 70s.¹⁰⁾ 1. W roku 2023 rezerwę subwencji ogólnej, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1, zwiększa się o kwotę 935 437 tys. zł, z przeznaczeniem na wypłatę w roku 2023 nagrody specjalnej, o której mowa w art. 92a ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela. Do podziału tych środków przepisu art. 36a nie stosuje się.

2. W przypadku gdy kwota, o której mowa w ust. 1, będzie niewystarczająca na wypłatę w roku 2023 nagrody specjalnej, o której mowa w art. 92a ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, rezerwa subwencji ogólnej, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1, może być zwiększona o środki z rezerwy celowej budżetu państwa przeznaczonej na utrzymanie rezultatów niektórych projektów zrealizowanych przy udziale środków z Unii Europejskiej, w tym systemy informatyczne, a także środki na wsparcie potencjału realizacji zadań publicznych oraz na uzupełnienie dochodów jednostek samorządu terytorialnego, w celu zapewnienia środków na wypłatę w roku 2023 tej nagrody. Do podziału tych środków przepisów art. 36a i art. 36b nie stosuje się.

3. W przypadku gdy środki rezerwy subwencji ogólnej, o których mowa w ust. 1 lub 2, nie zostaną w całości rozdzielone między jednostki samorządu terytorialnego, z przeznaczeniem na wypłatę w 2023 r. nagrody specjalnej, o której mowa w art. 92a ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, podlegają podziałowi na podstawie art. 36a.

Art. 70t.¹⁰⁾ W roku 2023 środki rezerwy subwencji ogólnej, o której mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1, oprócz dofinansowania jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w art. 36a ust. 1, mogą być przeznaczone także na uzupełnienie dochodów jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 70u.¹⁰⁾ 1. Jeżeli suma dodatkowych dochodów uzyskanych przez miasto na prawach powiatu w wyniku podziałów, o których mowa w art. 70p–70r, jest niższa niż:

- 1) 30 000 tys. zł – dla miasta, w którym liczba mieszkańców nie przekracza 50 tys.,
- 2) 35 000 tys. zł – dla miasta, w którym liczba mieszkańców przekracza 50 tys., ale nie przekracza 100 tys.,
- 3) 40 000 tys. zł – dla miasta, w którym liczba mieszkańców przekracza 100 tys., ale nie przekracza 150 tys.,
- 4) 45 000 tys. zł – dla miasta, w którym liczba mieszkańców przekracza 150 tys., ale nie przekracza 250 tys.,
- 5) 80 000 tys. zł – dla miasta, w którym liczba mieszkańców przekracza 250 tys.

– miasto na prawach powiatu otrzymuje w 2023 r. dodatkowe uzupełnienie dochodów w wysokości gwarantującej kwotę wymienioną odpowiednio w pkt 1–5.

2. Kwota dodatkowego uzupełnienia dochodów dla miast na prawach powiatu stanowi uzupełnienie subwencji ogólnej. Przepisy art. 70o ust. 4–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 70v.¹¹⁾ 1. W roku 2024 korekty dochodów za rok 2022 z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych, o której mowa w art. 9c, nie dokonuje się w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) średnioroczny wzrost dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych w latach 2020–2024 jest wyższy niż 20 %;
- 2) planowane na rok 2024 dochody z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych są wyższe o co najmniej 100 % od dochodów z tych tytułów w roku 2020;
- 3) wskaźnik dochodów podatkowych gminy, powiatu lub województwa, wyliczony na rok 2024, jest wyższy od 110 % średniego wskaźnika dochodów podatkowych wyliczonego odpowiednio dla wszystkich gmin, powiatów lub województw na rok 2024.

2. Do obliczenia wskaźników dochodów podatkowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) art. 20 ust. 2–5 – w przypadku gmin,
- 2) art. 22 ust. 2–5 – w przypadku powiatów,
- 3) art. 24 ust. 2–5 – w przypadku województw

– z tym że do obliczenia przyjmuje się planowane na rok 2024 dochody z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych bez korekty, o której mowa w art. 9c.

3. Do ustalenia na rok 2024 części wyrównawczej subwencji ogólnej dla gmin, powiatów i województw oraz części regionalnej subwencji ogólnej dla województw, a także wpłat do budżetu państwa, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a, przyjmuje się dochody jednostek samorządu terytorialnego planowane na rok 2024, z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych, z uwzględnieniem korekty ustalonej w sposób określony w ust. 1.

¹¹⁾ Dodany przez art. 34 ustawy z dnia 16 stycznia 2024 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2024 (Dz. U. poz. 123), która weszła w życie z dniem 1 lutego 2024 r.; z mocą od dnia 1 stycznia 2024 r.

Art. 70w.¹¹⁾ 1. Część rozwojową subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego na rok 2024 ustala się w wysokości 3 231 000 tys. zł. Do podziału części rozwojowej subwencji ogólnej nie stosuje się art. 28a, z wyjątkiem ust. 6.

2. Kwota części rozwojowej subwencji ogólnej wymieniona w ust. 1 podlega podziałowi na części przysługujące:

- 1) gminom,
- 2) powiatom,
- 3) województwom

– proporcjonalnie do wysokości udziału kwoty dochodów planowanych na rok 2024 z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych gmin, powiatów i województw w łącznej kwocie dochodów wszystkich jednostek samorządu terytorialnego z tego tytułu, przy czym do obliczeń przyjmuje się planowane na rok 2024 dochody z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych ustalone z uwzględnieniem korekty, o której mowa w art. 9c.

3. Z kwoty części rozwojowej subwencji ogólnej przysługującej gminom wydziela się, stanowiącą 60 %, kwotę podstawową, którą rozdziela się między gminy w sposób określony w art. 28a ust. 6, oraz, stanowiącą 40 %, kwotę, którą rozdziela się w sposób określony w ust. 4.

4. Kwotę stanowiącą 40 % części rozwojowej subwencji ogólnej dla gmin rozdziela się między wszystkie gminy proporcjonalnie do udziału należnego podatku dochodowego od osób fizycznych za 2021 r. od podatników zamieszkałych na obszarze gminy, w ogólnej kwocie należnego podatku osób fizycznych za 2021 r. Do obliczeń przyjmuje się dane o podatku należnym zawarte w złożonych za 2021 r. zeznaniach podatkowych o wysokości osiągniętego dochodu oraz rocznym obliczeniu podatku dokonanych przez płatników, według stanu na dzień 30 czerwca 2022 r.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do ustalenia części rozwojowej subwencji ogólnej dla powiatów i województw na 2024 r., z tym że kwota podstawowa dla:

- 1) powiatu – nie może być mniejsza niż 0,10 % i większa niż 0,95 % kwoty podstawowej dla wszystkich powiatów;
- 2) województwa – nie może być mniejsza niż 3 % i większa niż 10 % kwoty podstawowej dla wszystkich województw.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 71–86. (pominięte)

Art. 87. 1. Powiat, który prowadzi lub zleca prowadzenie ponadgminnych domów pomocy społecznej, zwanych dalej „domami”, otrzymuje dotacje celowe z budżetu państwa, według zasad określonych w ust. 2–4.

2. Dotacja przysługuje powiatowi, który prowadzi lub zleca prowadzenie domu, w którym przebywają mieszkańcy przyjęci do tego domu przed dniem 1 stycznia 2004 r., a także powiatowi, który przyjmie do domu osoby ze skierowaniami wydanymi przed tym dniem.

3. Dotacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana w okresach miesięcznych.

4. Wojewoda przekazuje kwotę dotacji dla powiatu na podstawie informacji o aktualnej liczbie mieszkańców domów, o których mowa w ust. 2, i miesięcznych kosztach utrzymania tej liczby mieszkańców, uzyskanych za miesiąc poprzedzający miesiąc, na który jest ustalana dotacja.

5. Miesięczną kwotę dotacji dla powiatu ustala się w wysokości odpowiadającej iloczynowi liczby mieszkańców domów, o których mowa w ust. 2, w powiecie i średniego miesięcznego kosztu utrzymania w domu, pomniejszonemu o dochody uzyskiwane z odpłatności za pobyt w domu za mieszkańca, z zastrzeżeniem ust. 6.

6. Do wyliczenia dotacji przyjmuje się średni miesięczny koszt utrzymania w domu nie wyższy jednak niż średnia miesięczna kwota dotacji wyliczona dla województwa.

7. Średnią miesięczną kwotę dotacji dla województwa stanowi ustalana w budżecie wojewody miesięczna kwota dotacji przeznaczona na działalność domów, ustalona zgodnie z ust. 5, bez wydatków inwestycyjnych, podzielona przez liczbę mieszkańców w tych domach.

8. Osoby przyjęte do domu pomocy społecznej przed dniem 1 stycznia 2004 r. oraz osoby posiadające skierowania do domu pomocy społecznej wydane przed dniem 1 stycznia 2004 r. ponoszą opłatę na dotychczasowych zasadach.

9. Zasady określone w ust. 1–8 stosuje się odpowiednio w przypadku przejścia przez samorząd województwa domu pomocy społecznej na podstawie umowy z właściwym powiatem.

Art. 88. (pominięty)

Art. 89. 1. Udział gmin we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, o którym mowa w art. 4 ust. 2, zmniejsza się o liczbę punktów procentowych odpowiadających iloczynowi 3,81 punktu procentowego i wskaźnika obliczonego łącznie dla całego kraju, według zasad określonych w ust. 2.

2. Wskaźnik, o którym mowa w ust. 1, ustala się dzieląc liczbę mieszkańców przyjętych przed dniem 1 stycznia 2004 r. do domów pomocy społecznej, według stanu na dzień 30 czerwca roku bazowego, przez liczbę mieszkańców przyjętych przed dniem 1 stycznia 2004 r., według stanu na dzień 31 grudnia 2003 r.

3. Dla 2004 r. wskaźnik, o którym mowa w ust. 1, wynosi 0,95.

Art. 90. (pominięty)

Art. 91. Jednostki samorządu terytorialnego zobowiązane do dokonania wpłat do budżetu państwa, o których mowa w art. 29–31, przekazują pierwszą ratę tych wpłat w terminie do dnia 31 stycznia 2004 r.

Art. 92–101. (pominięte)

Art. 102. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., z tym że art. 33 ust. 1 pkt 1, art. 34 ust. 1 pkt 1, art. 55, art. 69 pkt 5, art. 97, art. 98, art. 99 i art. 100 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia¹²⁾.

¹²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 29 listopada 2003 r.